

Til: Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)
Cc: Ditte Skårhøj Voss (diska@mim.dk)
Fra: ml@cosmostrawl.dk (ml@cosmostrawl.dk)
Titel: Høringssvar til "udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast" (journalnr. 2022 – 13095).
Sendt: 09-02-2024 11:02

Hej

Hermed vores høringssvar til "udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast" (journalnr. 2022 – 13095).

Først og fremmest vil vi gerne anføre, at Cosmos Trawl A/S gennem mange år, har indsamlet brugte trawl/net som er blevet genbrugt eller genanvendt. Dette er sket i samarbejde med fiskerne, havnene, og andre samarbejdspartnere, der alle har gjort en stor indsats, for ikke at belaste miljøet.

Vi syntes derfor at det er meget ærgerligt at der nu ved "lov" skal laves om på denne velfungerende etablerede indsats.

Cosmos Trawl A/S vil naturligvis leve op til de nye bestemmelser, og fortsætte arbejdet med indsamling af fiskeredskaber, i henhold til de nye regler.

Cosmos Trawl har følgende kommentarer til bekendtgørelsen:

§10 – Udnævnelse af repræsentanter ved salg i andre EU-medlemsstater

Vi forstår godt formålet med denne paragraf, at vi også skal have indsamlet, brugt fiskeudstyr i andre lande. Men vi forstår ikke hvorfor en dansk bekendtgørelse skal fastsætte regler for, hvad der skal ske i andre lande, når disse lande skal indføre deres egne regler for producentansvar. Vi mener at vi skal leve op til de enkelte landes regler, men vi ved ikke på nuværende tidspunkt, om det er nødvendigt at ansætte en repræsentant, der vil betyde en yderligere omkostning for producenterne. Mange af producenterne er små virksomheder, der kan have svært ved at løfte kravene til en sådan organisation.

Vi mener at dette krav skal annulleres.

§12 – Tildeling af udtjente erhvervsfiskeredskaber

Vi mener at "tildeling af havne" bør ske i samarbejde med producenterne, for at sikre effektiv oprydning.

§17 – Sikkerhedsstillelse for håndtering af udtjente erhvervsfiskeredskaber

Vi mener ikke at det burde være nødvendigt at stille sikkerhed. Vi mener at vi allerede på nuværende tidspunkt har bevist, at vi har løftet denne opgave ansvarligt og effektivt. Store krav om sikkerhedsstillelser vil belaste et presset erhverv, endnu mere.

§25 – Indberetning om markedsførte mængder

Vi vil gerne indberette om markedsførte mængder for 2024, men vi mener ikke, at vi skal pålægges nogen afgift/udgift, for indsamlingsåret 2024. Da vi ikke kender de endelige regler har vi ikke haft nogen mulighed for at beregne omkostningerne, og eventuelt overveje vores produktsortiment, og salgspriser, som jo skulle dække disse omkostninger.

§27 – Indberetning om tilbagetagne mængder

Producenterne skal indberette om tilbage mængder, hvilket selvfølgelig giver god mening, så vi kan følge med i, hvor stor mængde der bliver genindsamlet.

Nogle fiskeredskaber holder i mange år, f.eks. 10 år, så en trawl der indgår i markedsført mængde i år 2024, bliver måske først genindsamlet i år 2034.

Det er heller ikke alt markedsført fiskeredskaber som afleveres tilbage til producenterne. Nogle fiskere genanvender selv dele af fisketrawl, når de selv har tid til at efterse fiskeredskabet. Andre fiskere samler selv fiskeredskaber sammen, og afhænder disse til genanvendelse til producenter som aftager og

genanvender fiskeredskaberne. Dette har foregået i mange år, og er godt for miljøet, men denne mængde vil ikke komme til at fremgå af producenterne (vodbinderiernes) indberetningspligt. Så man kan ikke sammenligne markedsført mængde med tilbagetagne mængde. Der vil være stor forskel de første år.

Vi håber at ministeriet vil tage ovennævnte punkter til efterretning, og vi ser frem til at modtage den endelige bekendtgørelse med nødvendige vejledninger.

Med venlig hilsen/Best regards
Michael Lassen
Managing Director
COSMOS TRAWL A/S
Telefon/phone: +45 98 94 19 77
Direkte/direct: +45 96 56 56 13
Mobile phone: +45 23 63 17 55
E-mail: ml@cosmostrawl.dk
Web: www.cosmostrawl.dk

Notat

Høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast

8. februar 2024

**PLAST
INDUSTRIEN**

Brancheforening for danske plastvirksomheder

Indledning

Indledningsvis vil Plastindustrien gerne kvittere for muligheden for at kommentere på udkastet til bekendtgørelsen om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

Dette høringssvar er fremsendt på vegne af Plastindustrien, der dækker størstedelen af værdikæden i plastfremstillingen i Danmark. Desuden er det baseret på årelang praktisk erfaring fra vores medlemsvirksomhed Plastix, som genanvender plastaffaldsfibre fra den maritime industri, såsom fiskenet og reb.

1. Generelle observationer og anbefalinger

Nedenfor præsenteres Plastindustriens generelle observationer og anbefalinger til hvad et udvidet producentansvar for maritimt plastfiberaffald bør indeholde:

Formålet med producentansvar er at få indsamlet, sorteret og genanvendt de omfattede fiskeredskaber samt skabt økonomisk incitament og betalingsstruktur for at forbedre designet og genanvendelsen heraf. En hensigt, vi desværre mener, strander lidt i det konkrete forslag, hvor administration og struktur er dominerende. Det er essentielt, at selve formålet om at øge indsamling, sortering og genanvendelsen kommer til at være bærende for implementeringen af direktivet. Det kræver en stærk incitamentsstruktur til at designe fiskeredskaberne, så de bedre kan genanvendes og skabe et differentieret miljøgebyr til at støtte op om denne tilgang, da langt fra alle fiskeredskaber kan genanvendes, som de er designet i dag. De selvsamme instrumenter, som denne implementering bør læne sig op ad, anvendes i implementeringen af producentansvar på emballage. Vi anbefaler, at der hentes inspiration fra arbejdet med miljøgraderede bidrag fra implementeringen af producentansvar på emballageområdet.

2. Design

Der bør skabes incitament til at designe fiskeredskaberne til genanvendelse. Det bør gøres ved at udvikle designkrav på tværs af leverandørkæden, hvor der trækkes på de erfaringer de har hos virksomheder som Plastix. Herunder listes flere af de elementer som bør være med i sådanne designkriterier.

- En stor del af maritimt udstyr er i dag ikke designet til genanvendelse, idet der indgår forskellige plasttyper eller andre materialer, der ikke er let adskillelige og dermed forhindrer

eller besværliggør genanvendelse. Eksempler herpå er sammenblanding af forskellige plasttyper som PP&PET, HDPE&PET, PP&PA eller HDPE&PA, og tillige sammenblanding af plast og metalwire, jern eller blytråde. Det anbefales, at der stilles krav til designet om at maritime fiber-produkter/produktdele produceres i mono-plast-materialer, som let kan skilles ad, således at genanvendelsen muliggøres.

- Fiskeudstyr bør desuden designes således, at RoHS krav opfyldes, dvs. indhold af tungmetaller mv. skal være under 100ppm. I praksis er der på nuværende tidspunkt ofte ppm værdier på mere end 1000 ppm, som er langt over det tilladte.
- For at optimere genanvendelsesmulighederne skal de kemiske tilsætningsstoffer og andet minimeres. Derfor anbefales det at skabe incitament til at undgå og minimere coatings, trykfarver og farlige stoffer, under 100 ppm.
- Det anbefales, at det såkaldte UHMWPE / DYNEMA eksplicit kategoriseres som ikke-genanvendeligt kriterie i designet, idet der i dag ikke findes genanvendelsesmuligheder til disse plastfiberprodukter.
- Der kan efterhånden fint anvendes genanvendte plastfibre til produktionen af nye maritime produkter. Det anbefales derfor, at der skabes økonomisk incitament til at maritime fiber-produkter/produktdele produceres med så høj andel af genanvendt materiale som muligt, samt at der stilles krav herom.
- Mærkningsordning af maritime produkter/produktdele med tilsvarende piktogrammer for at forbedre affaldssorteringen bør fremmes, så det gøres lettere at sortere i de rette fraktioner. Derved forbedres kvaliteten af det genanvendte materiale.

3. Organisering

I dag er der allerede store mængder af maritime plastprodukter i omløb eller opmagasineret plastaffald "legacy", som i årene fremover besværliggør genanvendelse. I disse situationer vil en form for obligatoriske take-back-systemer for end-of-life være relevant, hvor der enten skal peges på en godkendt genanvender eller materialerne skal håndteres på anden miljøforsvarlig vis.

Så vidt muligt skal det undgås, at både forbrænding og deponi anvendes som mulighed. For at stimulere dette økonomisk kan en høj landfill-afgift for maritimt plastaffald eller sågar et forbud bringes i spil. Det skal tilskynde ejeren af maritimt affald til at indkøbe genanvendelige produkter og dels tilskyndes at finde en godkendt genanvendelses-løsning i stedet for at køre affaldet til forbrænding eller deponi. I Norge betaler indsamlere en høj "gate fee" for at slippe af med brugt fiskeudstyr, hvis det ikke bliver genanvendt.

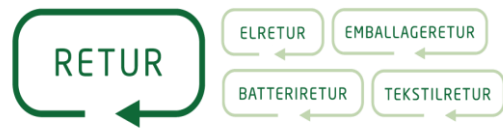
Plastindustrien mener, at de kollektive ordninger skal tydeliggøre, at udtjente, end-of-life erhvervsfiskeredskeer, herunder maritime net og reb, skal sendes til en godkendt plastaffaldsfiber-genanvender. Endvidere skal de godkendte genanvendere indgå i dialogen om fordeling af udgifter og modtage økonomisk kompensation for håndtering, sortering, genanvendelse og udarbejdelse af dokumentation, for de mængder der håndteres.

Afrunding

Afslutningsvis skal vi nævne, at vi og vores medlemsvirksomheder naturligvis står til fuld rådighed for yderligere spørgsmål eller kommentarer, såfremt dette måtte blive relevant.

Med venlig hilsen,

Christina Busk
Miljøpolitisk chef i brancheforeningen Plastindustrien
cb@plast.dk – 3330 8630

Miljøministeriet
Att.: Ditte Skårhøj
Fremsendt til mim@mim.dk og diska@mim.dk

Journalnummer 2022-13095

Høje Taastrup, den 9. februar 2024

Høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast

Retur har med interesse læst udkastet til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

Retur ønsker fremadrettet at modtage høringsmateriale ved kommende høringer om producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast. Retur beder derfor om at komme på høringsliste fremadrettet.

Retur er en familie af non-profit kollektive ordninger, som nu og fremadrettet håndterer producentansvaret på udtjente elektronik-, batterier-, emballage-, tekstilprodukter for dansk erhvervsliv. Sammen arbejder vi for at øge genbrug og genanvendelse, hvor så mange dyrebare ressourcer som muligt bliver løftet op fra affaldsstrømmen og kommer tilbage til kredsløbet. Følgende kollektive ordninger er aktive og operative; Elretur, Batteriretur og Emballageretur.

Retur har via Elretur siden 2005 hjulpet danske virksomheder med at håndtere deres producentansvar. Elretur, der er Danmarks største kollektive ordning, har således mere end 18 års erfaring med at forvalte producentansvar for vores medlemmer (producenter og importører af elektriske og elektroniske udstyr (samt batterier). Retur baserer sine løsninger, services og viden på Elreturs unikke erfaringer med at håndtere producentansvar for danske virksomheder.

Retur ønsker at hjælpe vores nuværende medlemmer med at håndtere producentansvaret for fiskeredskaber, samt øvrige producenter, som ønsker at uddelegere sit producentansvar til vores kommende kollektive ordning for håndtering af fiskeredskaber, der indeholder plast.

Generelle bemærkninger

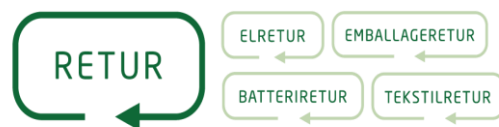
Ens regler på tværs af forskellige producentansvar

Retur ønsker generelt at fremføre, at der i bekendtgørelsen bør indføres størst muligt overensstemmelse mellem regler og bestemmelser, der allerede gælder for øvrige producentansvar (fx for elektronik, batterier og emballage). Ensydende regler og bestemmelser på tværs, sikrer lige forhold for de omfattede virksomheder og vil lette den administrative byrde for den enkelte virksomhed og de kollektive ordninger, der varetager producentansvaret på vegne af virksomhederne.

Retur

Høje Taastrup Boulevard 30, 1.
2630 Taastrup
www.retur.dk

Tlf.: +45 33 36 91 98
CVR-nr.: 44 51 34 98
E-mail: retur@retur.dk

Manglende nationale mål

Det står uklart hvilke nationale mål for indsamling, genanvendelse mv. der gælder for fiskeredskaber der indeholder plast. Emballageretur anbefaler, at de nationale minimumsmål fastsættes i forbindelse med offentliggørelsen af nærværende bekendtgørelse, da de vil skabe klarhed for producenter og kollektive ordninger, hvormed tilstrækkelige ordninger for indsamling og genanvendelse kan iværksættes allerede ved producentansvarets ikrafttrædelse.

Kollektiv indsamling af øvrige fiskeredskaber

Retur har via Elretur drevet en kollektiv ordning i snart 20 år i Danmark og har derfor stor erfaring i håndteringen af producentansvar for dansk erhvervsliv. Vi har imidlertid svært ved at se, hvordan den kollektive indsamling af øvrige fiskeredskaber skal håndteres på en måde, der er bæredygtig både økonomisk og miljømæssigt.

Efter Returs vurdering, er der tale om en begrænset årlig volumen af udtjente øvrige fiskeredskaber, hvilket vil gøre det omkostningstungt at etablere en landsdækkende indsamlingsordning. Derfor kan det virke som en disproportional foranstaltning at indføre et producentansvar på en så lille årlig tonnage, hvor størstedelen af produkterne sandsynligvis allerede bliver indsamlet via affaldsindsamlingen (restaffald, metal og plast) i de danske husstande eller på fiskestederne.

Det er Returs vurdering, at det beskrevne producentansvar for øvrige fiskeredskaber i høringsudkastet vil have svært ved at blive en succes, medmindre det nationale indsamlingsmål sættes meget lavt. Af den grund bør der kigges på alternativer til, hvordan der kan etableres et effektivt producentansvar for øvrige fiskeredskaber. Retur stiller gerne vores ekspertise til rådighed i et sådant arbejde.

Vejledning til producenter (af øvrige fiskeredskaber)

Producentansvaret for fiskeredskaber, der indeholder plast, vil umiddelbart ramme producenter, der tilgængeliggør øvrige fiskeredskaber på markedet hårdt. Dette skal ses i relation til deres generelle virksomhedstørrelse og evne til at administrere det kommende producentansvar for fiskeredskaber. Emballageretur opfordrer derfor til, at myndighederne hurtigst muligt udarbejder en vejledning til, hvordan producentansvaret løftes, så vi undgår, at de kommende regler brydes eller omgås af de mindre virksomheder, som er omfattet af producentansvaret.

Retur har yderligere følgende konkrete bemærkninger

§2 definitioner

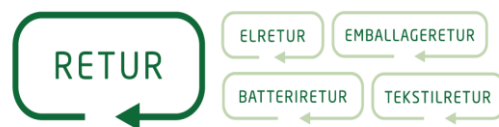
Emballageretur anbefaler, at øvrige fiskeredskaber beskrives med en mere tydelig definition, da den nuværende efterlader mange spørgsmål blandt producenter og kollektive ordninger. Det bør efterstræbes at få defineret øvrige fiskeredskaber på samme detaljeniveau som for erhvervsfiskeredskaber. Det fremgår tydeligt, at erhvervsfiskeredskaber udelukkende omfatter de redskaber, som benyttes i vandet, og ikke det mekaniske udstyr hos erhvervsfiskere. Emballageretur er af den opfattelse, at definitionen for øvrige fiskeredskaber bør beskrives på samme måde, så der er en klar skelnen mellem de fiskeredskaber, som benyttes i vandet, og som bliver til affald, og øvrige fiskeredskaber, som mekanisk bidrager til fiskeriet, men som har meget stor holdbarhed og indeholder meget lidt plast.

Desuden bør det præciseres, at øvrigt udstyr, der benyttes ved fiskeri, såsom beklædning, gummistøvler, opbevaringskasser, værktøj og andet, ikke er omfattet af definitionen for øvrige fiskeredskaber.

Retur

Høje Taastrup Boulevard 30, 1.
2630 Taastrup
www.retur.dk

Tlf.: +45 33 36 91 98
CVR-nr.: 44 51 34 98
E-mail: retur@retur.dk

Emballageretur anbefaler, der udarbejdes og offentliggøres en ikke-udtømmende, men dog vejledende liste over eksempler på erhvervsfiskeredskaber samt øvrige fiskeredskaber, der er omfattet af producentansvaret for fiskeredskaber, der indeholder plast. Det fremstår uklart, hvilke typer af fiskeredskaber der er omfattet af producentansvaret, men særligt for øvrige fiskeredskaber. F.eks. er det uklart, om kroglinjer med under 100 kroge er omfattet af producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast. En vejledende liste vil dermed give aktører i relation til producentansvaret et indledende overblik over, hvilke redskaber der er omfattet.

§13, 14 og 15 Overdragelse af udtjente erhvervsfiskeredskaber

Af § 13 og 14 fremgår det, at havnene selv kan vælge, om de vil overdrage den samlede mængde eller dele af den samlede mængde udtjente erhvervsfiskeredskaber til producenterne.

Emballageretur finder dette meget uhensigtsmæssigt på producenternes vegne, da producenterne dermed ikke er sikret de mængder af udtjente erhvervsfiskeredskaber, som måtte have en positiv afregningsværdi ved afsætning, og derfor i realiteten står tilbage og er nødsaget til kun at afholde de negative omkostninger ved producentansvaret.

Emballageretur finder denne ansvarsfordeling urimelig på producenternes vegne og indstiller kraftigt til, at disse regler præciseres, således at havnene forpligtes til at overdrage de samlede mængder af udtjente fiskeredskaber til producenterne, som er blevet tildelt de enkelte havne.

Hvis der på trods af vores anbefaling fortsat gives mulighed for, at havnene kan vælge at overdrage dele af de samlede mængder udtjente erhvervsfiskeredskaber til producenterne, er det afgørende, at muligheden for, at havnene kan få dækket deres omkostninger til nødafhentning og håndtering direkte af producenterne eller gennem deres sikkerhedsstillelse (jf. § 15), helt eller delvist bortfalder. Dette skal forstås således, at havnene ikke både bør kunne vælge at overdrage de affaldsmængder til producenterne, som har en negativ afregningsværdi, og samtidig forvente at kunne få dækket håndteringsomkostninger.

§33 Graduering af producenters finansielle bidrag

Retur læser høringsudkastet til bekendtgørelse således, at producenter, der ikke lader en kollektiv ordning overtage sine forpligtigelser, ikke er omfattet af de miljøgraderede bidrag, som beskrevet i bilag 4. Det er Returs holdning, at det er konkurrenceforvridende, at nogle producenter kan undlade at betale et ekstra bidrag, hvis deres fiskeredskaber ikke lever op til kriterierne i bilag 4.

Det er derfor Returs anbefaling, at der sættes krav om, at producenterne skal være medlem af en kollektiv ordning, så der sikres lige vilkår for alle producenter af fiskeredskaber.

§33 og §37 Kollektive ordninger og miljøgraderede bidrag

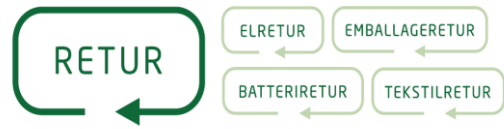
Det står klart, at de kollektive ordninger skal sørge for graduere producenternes finansielle bidrag til dækning af operationelle omkostninger vedrørende håndtering af fiskeredskaber. Dette skal ske på baggrund af de erklæringer, aftaler, produktblade eller lignende som producenterne indsender som dokumentation.

Hvis de kollektive ordninger skal validere producenternes indsendte dokumentation, ser Emballageretur behov for, at myndighederne udsender en fyldestgørende vejledning for, hvordan den indsendte dokumentation skal vurderes og valideres. Det er uklart, hvordan de kollektive ordninger skal foretage en vurdering i tvivlstilfælde og hvilken helt konkret dokumentation, der skal til for at opfylde kriterierne. Derudover kunne

Retur

Høje Taastrup Boulevard 30, 1.
2630 Taastrup
www.retur.dk

Tlf.: +45 33 36 91 98
CVR-nr.: 44 51 34 98
E-mail: retur@retur.dk

det også være formålstjenesteligt at beskrive på hvilke sprog, der kan modtages dokumentation mv.

Generelt er det Emballagereturs opfattelse, at producenternes dokumentation bør være let aflæselig for de kollektive ordninger, og derfor anbefales det, at producenterne udover deres konkrete dokumentation skal underskrive og indsende en erklæring, der angiver hvilke kriterier, deres produkter lever op til. På den måde kan de kollektive ordninger let sørge for vurdering og at foretage den tekniske graduering af bidragene samt sikre opbevaring af producenternes dokumentation. Efterfølgende vil de kollektive nemt kunne udlevere dokumentationen til tilsynsmyndighederne, når myndighederne skal løfte deres tilsynsforpligtigelse.

§34 Offentliggørelse af oplysninger vedr. ejerskab, medlemsoversigt i kollektiv ordning mv.

Jf. § 34 skal den kollektive ordning på sin hjemmeside offentliggøre oplysninger om ejerskab og producenter i ordningen.

Emballageretur anbefaler, at når de kollektive ordninger offentliggør hvilke producenter, der er medlem i deres ordning på deres hjemmeside, bør det ske via et link til Dansk producentansvars hjemmeside.

Årsagen hertil skyldes, at disse oplysninger allerede fremgår af database hos Dansk Producentansvar, som er offentligt tilgængelig. Hvis der opbygges to forskellige medlemsoversigter, vil de to medlemsoversigter aldrig kunne blive 100 % identiske, da der altid vil være en tidsmæssig forskydning i forhold til opdatering af disse lister. Dette vil kunne skabe tvivl om hvilke producenter, der reelt er medlem af den enkelte kollektive ordning.

Alternativt kan det anbefales, at bekendtgørelsen henviser til Dansk Producentansvar, så det sikres, at status på medlemsvirksomhederne til stadighed er opdateret, og at disse oplysninger kun findes et sted. Den administrative byrde begrænses desuden herved.

Bilag 4

Det forslås, at kriterie 1.1.4 præciseres så det fremgår, at produktets vægt er eksklusiv bly.

Forslag til ny sætning: Et produkt opfylder kriteriet, hvis minimum 80 procent af produktets vægt (eksklusiv bly) består af monomateriale, der kan genanvendes efter forventet brug.

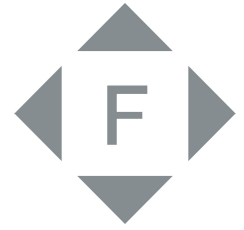
Emballageretur står naturligvis til disposition for eventuelle spørgsmål og uddybninger.

Med venlig hilsen
Emballageretur
Morten Harboe-Jepsen, CEO

Retur

Høje Taastrup Boulevard 30, 1.
2630 Taastrup
www.retur.dk

Tlf.: +45 33 36 91 98
CVR-nr.: 44 51 34 98
E-mail: retur@retur.dk

ATT:
Miljøministeriet
Frederiksholms Kanal 26

1220 København K
mim@mim.dk / CC diska@mim.dk

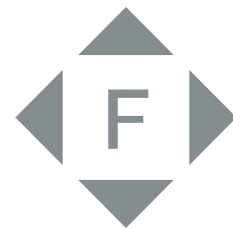
Høringssvar (journalnummer 2022 - 13095)

Vedr. Høring om udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast

Hermed fremsendes høringssvar vedr. ovennævnte udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

Høringssvaret er udarbejdet af

Fairpoint Outdoors A/S
Gydevang 4,
3450 Allerød
CVR: 27908780

I anledning af den offentlige høring om det foreslåede lovforslag vedrørende regulering af fiskeredskaber der indeholder plast, ønsker Fairpoint Outdoor A/S at bidrage med et høringssvar, der ikke kun adresserer de miljømæssige bekymringer forbundet med plastaffald i vandmiljøer, men også fremhæver nødvendigheden af at balancere miljøbeskyttelse med praktisk gennemførlighed og økonomisk bæredygtighed for aktørerne inden for lystfiskeriindustrien.

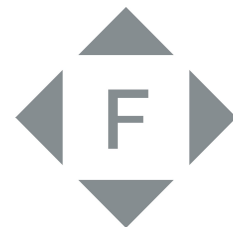
Fairpoint Outdoors A/S anerkender de alvorlige udfordringer, plastaffald udgør for vores havmiljøer, og understreger vores forpligtelse til at arbejde hen imod løsninger, der mindsker disse påvirkninger. Samtidig appellerer vi til lovgiverne om at overveje de operationelle og økonomiske realiteter for små og mellemstore virksomheder inden for denne sektor.

Dette høringssvar sigter mod at fremføre en række kommentarer og anbefalinger, der forhåbentligt kan bibringe fokus på en mere nuanceret tilgang til implementeringen af lovforslaget, som både adresserer miljømæssige målsætninger og opretholder lystfiskeriindustriens vitalitet i Danmark.

Fairpoint Outdoors A/S har, i samarbejde med interessenter, eksterne aktører, brancheeksperter mv., udarbejdet dette høringssvar, som indeholder vigtige overvejelser og anbefalinger til håndtering af fiskeredskaber der indeholder plast. Disse refleksioner og bekymringer vil vi præsentere i denne skrivelse.

Baggrund og indledning

Den regulatoriske baggrund for det aktuelle udkast til bekendtgørelse om udvidet producent ansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast findes i (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning, hvilket, som set, har vidtrækkende konsekvenser ift. gængse forbrugerprodukter, f.eks. igennem nye mærkningskrav for øget oplysning.

Fairpoint Outdoors A/S støtter udviklingen imod en reduktion af plastprodukters miljøpåvirkning og imødeser ændringer der bidrager til øget cirkularitet i genanvendelse af materialer og affald positivt, i det vi ser dette som et fælles arbejde imod en mere bæredygtig fremtid.

Af samme grund, nemlig det fælles arbejde imod en mere bæredygtig fremtid, ses der nogle principielle udfordringer ved implementeringen af en "Særskilt indsamling" som defineret i hhv. EU 2019/904 samt Udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, for producenter i lystfiskeriindustrien.

Særskilt indsamling er defineret i EU 2019/904 således:

"Artikel 9

Særskilt indsamling

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre særskilt indsamling til genanvendelse:

a) senest i 2025 af en mængde affald af engangsplastprodukter opført i del F i bilaget svarende til 77 % af sådanne engangsplastprodukter, der markedsføres i et givet år efter vægt

b) senest i 2029 af en mængde affald af engangsplastprodukter opført i del F i bilaget svarende til 90 % af sådanne engangsplastprodukter, der markedsføres i et givet år efter vægt.

Engangsplastprodukter opført i del F i bilaget, som markedsføres i en medlemsstat, kan anses for at være lig med mængden af produceret affald fra sådanne produkter, herunder som henkastet affald, i samme år i den pågældende medlemsstat.

For at nå dette mål kan medlemsstaterne blandt andet:

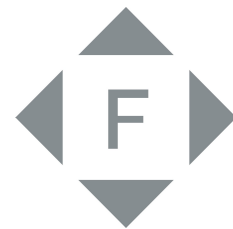
a) indføre returpantssystemer

b) fastsætte mål for særskilt indsamling for relevante ordninger for udvidet producentansvar.

Første afsnit gælder med forbehold af artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2008/98/EF.

2. Kommissionen gør det lettere at udveksle oplysninger og dele bedste praksis mellem medlemsstaterne om passende foranstaltninger til at opfylde disse mål fastsat i stk. 1, bl.a. om returpantssystemer. Kommissionen offentliggør resultaterne af sådan udveksling af oplysninger og delingen af bedste praksis.

3. Senest den 3. juli 2020 vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fastsætter metoden til beregning og verifikation af det særskilte indsamlingsmål fastsat i nærværende artikels stk. 1. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 16, stk. 2."

Endvidere defineret således i Udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, for producenter i lystfiskeriindustrien

Afsnit III

Øvrige fiskeredskaber

Kapitel 6

Indsamling af øvrige fiskeredskaber

§ 24. Producenter, som har markedsført øvrige fiskeredskaber efter den 31. december 2024, skal, jf. lovens § 9 h, stk. 1, for egen regning foranstalte tilbagetagning af fiskeredskaberne, når de er udtjente, og sikre, at disse bliver særskilt håndteret i overensstemmelse med § 35.

Stk. 2. En producents tilbagetagning efter stk. 1 kan ske på følgende måder:

- 1) Producenten afhenter de udtjente øvrige fiskeredskaber hos slutbrugeren.
- 2) Slutbrugeren afleverer de udtjente øvrige fiskeredskaber hos producenten eller på et af producenten udpeget sted eller område.

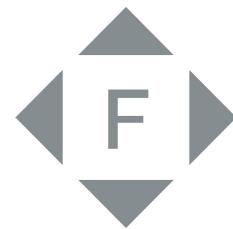
Stk. 3. Producentens tilbagetagning efter stk. 1, må ikke være betinget af et vederlag fra slutbrugeren.

Stk. 4. Producenten skal ved henvendelse fra en slutbruger oplyse vedkommende om, hvordan tilbagetagning efter stk. 2 kan ske.

Altså forpligtes man som producent til at indgå i tilbagetagning af udtjent fiskeudstyr igennem en - endnu ikke videre defineret - tilbagetagningsordning, hvilket, som udgangspunkt, skal opsættes af hver producent / juridisk entitet på markedet der omsætter og tilgængeliggør lystfiskeriudstyr på det danske marked. Alternativt kan dette foregå som en kollektivordning foranstaltet af en brancheforening eller anden organisation.

Indledningsvis besværliggøres dette principielt af definitionen, som ses i Afsnit 1, §2 af i 'Udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, for producenter i lystfiskeriindustrien'

"6) Fiskeredskab: Enhver genstand eller udstyrsdel, der anvendes til fiskeri eller akvakultur, til at spore, fange eller opdrætte biologiske havressourcer, eller som flyder på havfladen og benyttes med det formål at tillukke, fange eller opdrætte sådanne biologiske havressourcer."

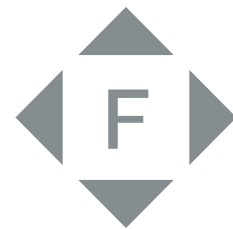
Afhængig af fortolkningspraksis kan ovenstående definition have vidtrækkende konsekvenser og principielt indbefatte størstedelen af en lystfiskers gængse udstyr. En nærmere afgrænsning af denne term er en nødvendighed for en reel praksis implementering og grænsedragelse imellem forskellige produkter og produkttyper.

Endvidere, som beskrevet i *'Udvidet producentansvar på fiskeredskaber - Analyse af mulige organiseringsmodeller i Danmark, Definition af producent af fiskeredskaber'* udarbejdet af Miljø og Fødevareministeriet, Miljøstyrelsen ses her en udfordring ift. identificering af en producent af fiskeudstyr, da et fiskeudstyr kan indgå i selvstændige produkter eller bruges som delkomponent. Desuden vil mange producenter af plastik kunne indbefattes som producent af fiskeudstyr jf. formuleringen i det fremlagte udkast til bekendtgørelse. Der henvises til følgende skrivelse:

Et væsentligt element i det udvidede producentansvar er indførelsen af forurenere betalerprincippet. Det vil sige, at virksomhederne selv skal betale for forureningsbegrænsende som følge af deres produkter og services. I praksis placeres producentansvaret oftest hos de virksomheder, der markedsfører produktet.

Da producentansvaret på fiskeredskaber skal implementeres indenfor Danmarks grænser og være målrettet fiskeredskaber specifikt, tager denne analyse udgangspunkt i et producentansvar placeret i det første markedsføringsled for fiskeredskaber. Med andre ord er fokus på forhandlerne (både de danske og de udenlandske) af fiskeredskaber af to primære årsager: 1) Aktørerne markedsfører fiskeredskaber i Danmark gennem enten direkte salg eller distancesalg, og 2) Aktørerne producerer og/eller forhandler færdige fiskeredskaber og ikke kun dele hertil. Fordelen ved at placere ansvaret i dette led af værdikæden er især, at det sikrer et målrettet producentansvar på fiskeredskaber købt og solgt i Danmark. Det betyder også, at data er lettere tilgængelige, og at det er muligt at føre mere målrettede tilsyn. Ulempen er, at forhandlerne kan forsøge at omgå det danske producentansvar ved at flytte lokation eller udnytte, at det i nogle tilfælde kan være udfordrende at vurdere, hvornår et fiskeredskab er færdigt. Derudover er der en risiko for, at nogle produkter kan blive pålagt flere gebyrer relateret til producentansvaret, hvis der ikke sikres koordination i valget af placering af ansvaret på tværs af EU. Samtidig er det sjældent første markedsføringsled, der producerer selve plastikken, for eksempel producerer fiskeredskabsforhandlere typisk ikke selve plastikrebet anvendt i fiskeredskaberne.

For erhvervsfiskeredskaber og fiskeredskaber til akvakultur betyder placeringen af producentansvaret i første markedsføringsled, at producenterne er de danske vodbinderier, som primært syr, monterer og forhandler større

fiskeredskaber som trawl og bure til akvakultur. En producent af bure til akvakultur kan også være en forhandler, som videresælger færdige bure produceret i udlandet. Det er væsentligt, at der her oprettes foranstaltninger for at sikre, at distancesalg registreres og underlægges samme producentansvarskrav som lokal forhandling af fiskeredskaber.

For lyst- og fritidsfiskeredskaber svarer producenten til forhandleren, det vil sige, at producenten kan være både store forhandlere som Frydendahl Gruppen, mindre forhandlere som lokale fiskebutikker eller andre forretninger, som måtte forhandle fiskeredskaber, samt internationale kæder med webshops. Tilsvarende erhvervsfiskeriet er distancesælgere af fritidsfiskeredskaber også underlagt producentansvaret, og der skal ligeledes implementeres foranstaltninger for at sikre dette.

Miljø og Fødevareministeriet 2020, s. 11

Som læst af det ovenstående er der, i denne forstand, behov for en kraftig afgrænsning af producent og produkt (altså fiskeredskab) for nærmere at kunne afgrænse lovgivningens præcise rammer og konsekvenser for de berørte aktører, både på det danske marked og på det europæiske.

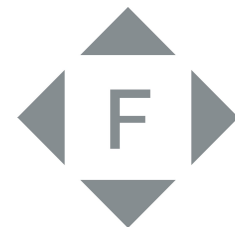
Spørgsmålet omkring nærmere definition af udkastets scope er yderligere behandlet i 'Udvidet producentansvar på fiskeredskaber - Analyse af mulige organiseringsmodeller i Danmark, Definition af producent af fiskeredskaber' udarbejdet af Miljø og Fødevareministeriet, Miljøstyrelsen under nøglespørgsmål til implementering.

Der henvises til følgende:

Nøglespørgsmål 1. Hvilke fiskeredskaber er omfattet af samme EPR-model (Extended Producer Responsibility)?

Engangsplastdirektivet angiver, at alle typer af fiskeredskaber skal omfattes af udvidet producentansvar. Det vil sige, at som udgangspunkt skal erhvervsfiskeredskaber, fiskeredskaber til akvakultur samt fritids- og lystfiskeredskaber omfattes af producentansvaret.

Som beskrevet i markedsoverblikket følger de forskellige fiskeredskaber forskellige hovedveje i affaldssystemet, ligesom der er forskellige segmenter og forbrugsmønstre, der benytter fiskeredskaberne. Som udgangspunkt kan disse variationer omfattes af den samme model for udvidet producentansvar. Det bør dog undersøges nærmere, hvorvidt differentierede aktiviteter og specifikke tiltag målrettet visse produkter eller forbrugergrupper kan bidrage til yderligere at opnå direktivets formål om at mindske marint plastaffald og øge genanvendelsen af fiskeredskaber. For eksempel kan det overvejes, om fritids- og lystfiskeredskaber skal være omfattet af samme organiseringsmodel som erhvervsfiskeredskaber.

Som beskrevet i ovenstående stilles der direkte spørgsmål til, om fritids- og lystfiskeredskaber skal være omfattet af samme organiseringsmodel som erhvervsfiskeredskaber, da nyttiggørelsen af denne affaldsfraktion vil være svært brugbar, da det, ikke forventeligt, vil nedbringe mængden af marint plastaffald.

Dette underbygges endvidere i EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, artikel 10, stk. 3 a, b, c og d som citeret nedenfor og som, tidligere, defineret i EU 2019/904, artikel 19.

Artikel 10

Nyttiggørelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald gennemgår forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller andre nyttiggørelsesoperationer i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

2. Hvis det er nødvendigt for at opfylde bestemmelserne i stk. 1 og for at lette eller forbedre forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller anden nyttiggørelse, indsamles affald særskilt og blandes ikke med andet affald eller andre materialer med andre egenskaber.

3. Medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra stk. 2, hvis mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

1) samlet indsamling af visse typer affald påvirker ikke deres potentiale for at blive forberedt med henblik på genbrug, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort i overensstemmelse med artikel 4, og kvaliteten af outputtet fra disse operationer er sammenlignelig med den, der opnås via særskilt indsamling

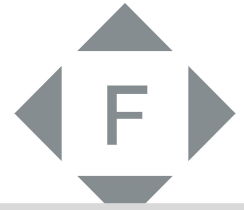
2) særskilt indsamling giver ikke det bedste miljøresultat, når man betragter den samlede miljøvirkning af håndteringen af de relevante affaldsstrømme

3) særskilt indsamling er ikke teknisk mulig under hensyntagen til god praksis inden for affaldsindsamling

4) særskilt indsamling vil medføre uforholdsmæssigt høje økonomiske omkostninger set i forhold til de omkostninger, der er forbundet med negative miljø- og sundhedsmæssige påvirkninger af blandet affaldsindsamling og -behandling, potentialet for energieffektivitetsforbedringer i indsamling og behandling af affald, indtægter fra salg af sekundære råstoffer samt anvendelsen af princippet om, at forureneren betaler, og udvidet producentansvar.

Det opfordres derfor til at ovennævnte undtagelse (a-d) fra Særskilt Indsamling implementeres i det danske udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

Producenterne. Som beskrevet i markedsanalysen vælger vodbinderierne at tage imod fiskeredskaber i dag, hvis de indleveres til reparation, og det vurderes, at de er udtjente. Der er her primært tale om fiskeredskaber fra

erhvervsfiskeriet. Vodbinderierne har dog ikke noget formelt ansvar for at tage imod udtjente fiskeredskaber. Roller og ansvar bør, som det fremgår af affaldsdirektivets artikel 8a), være tydeligt placeret. Det kan således besluttes, at det samlede ansvar for indsamlingen af udtjente fiskeredskaber skal varetages af producenterne. Den primære fordel ved at have operationelt producentansvar for indsamlingen er, at producenterne kan organisere sig i kollektive ordninger, som potentielt vil kunne opnå skalafordele i forhold til mængden af indsamlede udtjente fiskeredskaber sammenlignet med et delt ansvar mellem 458 danske havne.

Samtidig vil producenterne have større gennemsigtighed i forhold til omkostningerne og have mulighed for at drage fordel af materialer, som har en postforbrugerværdi. Risikoen er, at det vil skabe et ekstra led i værdikæden for erhvervs- samt lyst- og fritidsfiskeredskaber og dermed øge omkostningerne til indsamling, for eksempel idet udtjente fiskeredskaber skal transporteres fra havnen til producenterne. Samtidig er både fiskerne, havnene og vodbinderierne tilfredse med den eksisterende ansvarsfordeling for erhvervsfiskeredskaber, hvor havnene varetager den primære indsamlingsrolle.

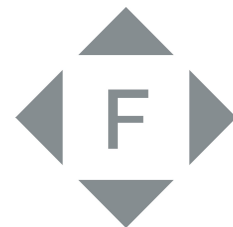
Miljø og Fødevareministeriet 2020, s. 39

I relation til ovenstående uddrag, må det hermed også kommenteres at den fulde nytteværdi ved en kollektivordning for især producenterne af lystfiskeredskaber, må bestå i skaleringen af ordningen, men at et evt. krav om rapportering på producentniveau i denne sammenhæng kan komplicere og unødigt øge omkostninger til affaldssortering, som ikke tilsigter sortering i materialefraktioner med derimod i producenttilhørsforhold.

Kommunerne spiller primært en rolle i dag i relation til lyst- og fritidsfiskeredskaber, da kommunerne er ansvarlige for drift af genbrugspladserne, hvor lyst- og fritidsfiskere typisk indleverer deres udtjente fiskeredskaber. Der er tre primære grunde til, at det vil være meget upraktisk og en relativt stor økonomisk omkostning at placere det operationelle ansvar for indsamling af alle fiskeredskaber hos kommunerne. For det første skal der etableres ny infrastruktur, for eksempel faciliteter til meget store fiskeredskaber, såsom trawl. For det andet vil fiskeren stadig kunne aflevere fiskeredskaber på havene, jf. det kommende direktiv for modtagefaciliteter. Havnen vil således være et uundgåeligt mellemled, som de kommunale genbrugspladser skal koordinere med. For det tredje vil der være øgede transportomkostninger forbundet med at transportere fiskeredskaber til og fra genbrugspladserne

Miljø og Fødevareministeriet 2020, s. 40

Det bør desuden fremføres at der eksisterer gode grunde til at det kan være uhensigtsmæssigt at lade især udtjent erhvervsfiskeaffald indgå i den kommunale håndtering af udtjent fiskeudstyr, også set i relation til de potentielle størrelser af erhvervsfiskeaffald. For lystfiskeudstyr er situationen imidlertid en anden, da de etablerede affaldshåndteringsystemer jf. både tidligere

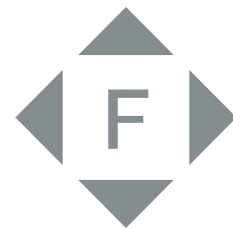

nævnt spørgeundersøgelse blandt lystfiskere og jf. publikationen fra miljøministeret, anvendes i overvejende udstrækning til bortskaffelse af lystfiskeudstyr. Det kan derfor være hensigtsmæssigt for implementering for forbrugeren at de etablerede kommunale affaldsstrømme tages i betragtning som en integreret del af modtagefaciliteterne for lystfiskeudstyr. Tilknyttet ovenstående defineres også omkostningseffektivitet til *”hvordan postforbrugerstadiet af fiskeredskabernes livscyklus bedst struktureres, så systemet bruger færrest muligt ressourcer fra indsamling til afsætning. Omkostningseffektivitet i systemet skal efterstræbes, da der er politisk fokus på færrest mulige byrder, og da engangspilstdirektivet angiver, at systemet skal være omkostningseffektivt.”* Altså bør der advokeres for en obligatorisk kollektiv ordning, samt et frafald af bestemmelsen om at virksomheder skal rapportere på tilbagetaget udstyr, udover udstyr modtaget direkte hos virksomheden selv. Dette på baggrund af at sikre omkostningseffektiviteten bliver ensartet for alle ansvarlige deltagere og for at mindske og standardisere niveauet af præsortering med henblik på rapportering af f.eks. mængder i relation til producenter.

Systemer for udvidet producentansvar er en økonomisk omkostning for producenterne, og det kan derfor skabe incitamentsproblemer, hvor enkelte aktører enten kan prøve at omgå deres producentansvar eller ufrivilligt komme til at omgå det. Free-riding, hvor en producent (free-rider) ikke bærer en rimelig andel af omkostningerne, kan enten forekomme bevidst eller ubevidst. Bevidst free-riding er, når producenter agerer opportunistisk og bevidst forsøger at omgå deres udvidede producentansvar for at undgå den medfølgende økonomiske byrde. Ubevidst free-riding forekommer typisk, hvis reglerne for, hvornår man som producent er omfattet af det udvidede producentansvar, er uklare. Det er eksempelvis en risiko i systemer for udvidet producentansvar på emballage, hvor tusindvis af producenter markedsfører emballerede produkter, og hvor det kan være svært at gennemskue, om man som producent overskrider en eventuel grænseværdi for at skulle betale til producentansvaret.

For erhvervsfiskeredskaber vurderes risikoen for free-riding at være relativt begrænset, da markedet er forholdsvis koncentreret. Ca. 20 producenter servicere markedet, og det bør derfor være simpelt at orientere dem om deres producentansvar for at undgå ubevidst free-riding. Det koncentrerede marked gør også, at det ikke er uforholdsmæssigt omfattende at føre tilsyn med producenterne af erhvervsfiskeredskaber.

For fiskeredskaber til lyst- og fritidsfisker er risikoen for free-riding større. Markedet er mere fragmenteret og servicere tusindvis af private kunder, som køber deres fiskeredskaber i butikker på tværs af landet og fra internationale distancesælgere (for eksempel lureshop.eu). For lyst- og fritidsfiskeri er det derfor centralt at reducere omfanget af både bevidst og ubevidst free-riding. Bevidst free-riding kan forebygges ved hjælp af flere tiltag, herunder: i) varslede og uvarslede tilsyn af producenter med henblik på at identificere og afskrække free-ridere, ii) etablering af whistleblowerordning for at give mulighed for decentralt tilsyn, og iii) klare og afskrækkende sanktioner, som kan sørge for, at potentielle free-ridere er bevidste om mulige konsekvenser. Ubevidst free-riding kan minimeres ved, at der opstilles veldefinerede grænseværdier for, hvornår man som producent er omfattet af det udvidede producentansvar. Grænseværdierne kan eksempelvis baseres på vægten af markedsførte fiskeredskaber. Det kan godt bestemmes, at der ikke er nogen grænseværdi for, hvornår man som

producent er underlagt producentansvaret. Det er for eksempel tilfældet i Tysklands producentansvar på emballage. Det centrale forhold er, at producenterne ved, hvornår de skal bidrage til producentansvaret.

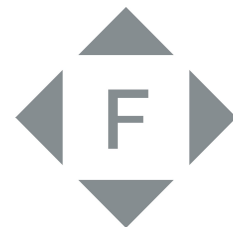
Køb af fiskeredskaber fra distancesælgere er en selvstændig problematik, som findes på tværs af mange EPR-ordninger. Distancesælgere, som eksempelvis Amazon og eBay, sælger direkte til forbrugeren. Der er derfor en risiko for, at mange vil undlade at registrere sig i producentregisteret for eksempel med henvisning til, at de er platformsvirksomheder, som kun formidler kontakt mellem producenter og forbrugere. Det er en svær problematik for Danmark at løse unilateralt, og det vil formentlig kræve harmoniserede EU-regler for, hvornår en platformsvirksomhed skal betale til EPR-systemet.

Miljø og Fødevareministeriet 2020, s48-49

I relation til ovenstående uddrag skal Fairpoint Outdoors A/S adressere den formodentligt store problematik omkring free-riding, da platformssalg som nævnt, kan udgøre en betragtelig markedsandel i fremtiden. Dette især, såfremt prisen på lystfiskeudstyr stiger som følge af øgede forpligtelser og omkostninger for producenter af lystfiskeredskaber. Fairpoint Outdoors A/S mener at det er vigtigt at identificere risikoen ved at platformssalg kan tage store markedsandele, hvis udenlandske sælgere via f.eks. Amazon og eBay ikke registrerer sig i Danmark og bidrager til at løfte opgaven omkring indsamling og affaldshåndtering af udtjent fiskeudstyr. Det foreslås derfor dels at kollektiv ordning gøres obligatorisk for alle producenter uanset markedsførte mængder, men at omkostninger til deltagelse i den kollektive ordning gradueres efter markedsførte mængder og at der evt. indføres en bagatelgrænse for at deltagelse i afholdelse af de økonomiske omkostninger. Derudover foreslås det at mærkning med registreringsnummer bliver gjort obligatorisk for lystfiskeredskaber, således at både forbrugere og f.eks. toldmyndigheder kan kontrollere om lystfiskeredskaber som indføres i Danmark, er produceret af en virksomhed, som er registreret i den foreslåede obligatoriske kollektive ordning. Dette for at undgå skævvridning af markedets organisation og for sikre en høj forbrugersikkerhed samt støtte blandt alle relevante interessenter til implementering af en Bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

Bemyndiget repræsentant og problematikken herved

Kravet omkring implementering af en bemyndiget repræsentant ses også som en mulig problematisk klausul i det fremlagte udkast. Der eksisterer, specifikt i lystfiskeriudstyersbranchen,

flere hundrede (hvis ikke tusinde) SMV'ere (små og mellemstore virksomheder) med 1-2 ansatte, med en fysisk lokation og en online handelsplatform. Kravet omkring en national bemyndiget repræsentant vil medføre en disproportional administrativ og økonomisk belastning for disse aktører, med den mulige konsekvens at SMV'er vil lukke for salget af disse varegrupper og herved hindre adgangen for forbrugere til produkterne. Dette vil kraftigt influere den frie konkurrenceret og varers frie bevægelighed i EU, som, desuden, må anses må grundlaget for unionens samhandelsprincipper.

Retten til fri bevægelighed for varer med oprindelse i medlemsstaterne og varer hidrørende fra tredjelande, som frit kan omsættes i medlemsstaterne, er et af de grundlæggende principper i traktaten (artikel 28 i TEUF). Den frie bevægelighed for varer blev oprindeligt fastlagt inden for rammerne af en toldunion med ophævelse medlemsstaterne imellem af told, kvantitative restriktioner for samhandelen og tilsvarende bestemmelser og indførelse af en fælles eksternt tarif for Unionen. Senere er vægten blevet lagt på afskaffelse af alle de hindringer, som stadig stod i vejen for den frie bevægelighed for varer, med henblik på at skabe det indre marked.

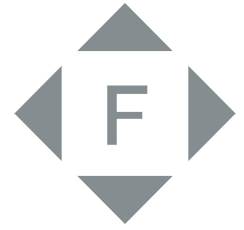
Europe Parlamentet 2024, Faktablade om den Europæiske Union

Dette aspekt ses derfor med stor bekymring ift. branchens fremtidige levevilkår, herunder tilgængeligheden af disse varegrupper for slutbrugeren, hvilket underbygges af, at der ikke findes der ikke evidens for, at den øgede administrative kompleksitet vil øge genanvendelsen af råvarematerialer, da der ses en sammenhæng imellem disse tiltag. Til dette suppleres med at der ikke findes evidens for at lystfiskeriredskaber er et miljøskadende element på et generaliserbart og kvantificerbart plan.

Som producent på EU-markedet har den juridiske entitet, i forvejen, markedsansvar for de produkter der sættes på markedet. At indsætte et ekstra juridisk led vil potentielt influere i andre basale og fundamentale juridiske rammer, såsom GPSR (General Product Safety Regulation) og kommende GPSD-implementering, hvilket endvidere kan have uforudsete konsekvenser for markedsansvaret for producenter.

Eksisterende praksis omkring affaldsbehandling af lystfiskeudstyr

Den eksisterende praksis for genanvendelse af lystfiskeudstyr er velimplementeret og der findes ikke data eller evidens der understøtter at netop lystfiskeudstyr efterlades i havmiljø og natur uden videre bearbejdelse.

Både erhvervs- og fritidsfiskeredskaber kan afleveres på havnemodtagefaciliteterne, erhvervsfiskeredskaber og bure fra havbrug kan afleveres hos vodbinderierne, og fritidsfiskeredskaber afleveres oftest på genbrugspladsen. I nogle tilfælde bortskaffer erhvervsfiskerne og havbrugene selv fiskeredskaberne, for eksempel ved at aflevere dem direkte til genanvendelse eller deponi.

Miljø og Fødevareministeriet 2020, s18

Dette kan desuden suppleres med undersøgelse udført af 'Fisk og Fri' på Facebook, hvor 435 respondenter har besvaret spørgsmålet "hvordan affaldsbehandler du dit udtjente fiskegrej der indeholder plastik" hvoraf den overvejende majoritet har svaret "via normal affaldssortering på bopæl", og herefter "på genbrugsstationen". Kun en meget lille fraktion vil blive genindleveret til forhandleren af dette - og her, vil det, med største sandsynlighed, blive deponeret i en af de to fornævnte kategorier, hvis ikke det aktuelle stykke grej har brugsværdi.

Fisk og Fri
30. januar kl. 16.08 · 🌐

BIDRAG TIL MINDRE PLAST I VANDMILJØET: For at passe bedre på naturen er der nye regler om håndtering af plastaffald på vej - og der kommer til at være særlige regler for fiskegrej. Der er høringsfrist snart, og for at få de mest effektive regler, vil det være interessant at vide lidt om, hvordan du vil håndtere dette. Spørgsmålet er derfor - hvor er det mest realistisk, at du får afleveret dit gamle fiskegrej indeholdende plast:

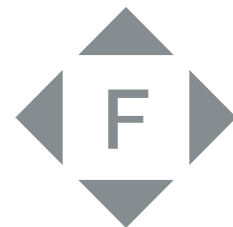
- Via normal affaldssortering på bopæl 337 stemmer
- På genbrugsstationen 84 stemmer
- I en fiskegrejsbutik 14 stemmer

23 delinger

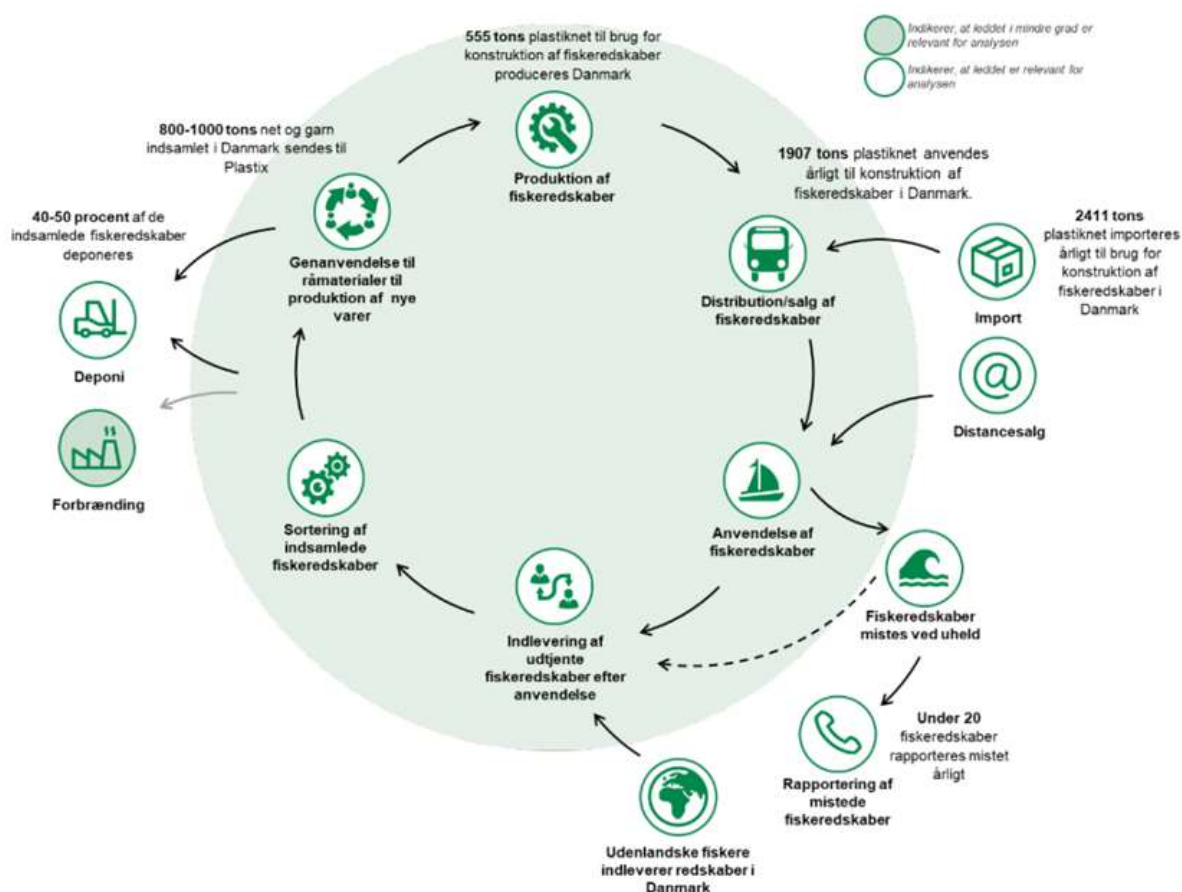
Hvem smider sit grej ud, hvis ikke jeg ønsker at bruge mine grejer forære jeg det bort.
i onsdags Anmeld

Altså eksisterer der i forvejen en stærk praksis blandt den udvalgte population ift. genanvendelse af udtjente materialer og grej, som den udlagte lovgivning, forventeligt, ikke vil kunne påvirke i større grad. Der eksisterer ikke en problematik med at udtjente lystfiskeredskaber efterlades i hav- eller vandmiljø og dette er aldrig dokumenteret som en problematik der skal håndteres.

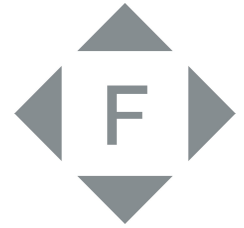
Endvidere suppleres dette yderligere af 'Udvidet producentansvar på fiskeredskaber - Analyse af mulige organiseringsmodeller i Danmark, Definition af producent af fiskeredskaber' udarbejdet af Miljø og Fødevareministeriet, Miljøstyrelsen med følgende beskrivelse

”Både fritids- og erhvervsfiskere anvender typisk de færdige fiskeredskaber, indtil de er udtjent, og det ikke længere kan betale sig at reparere dem, jf. Figur 5 nedenfor. De udtjente fiskeredskaber fra erhvervsfiskerne indleveres til genanvendelse på havnemodtagefaciliteterne eller hos vodbinderierne, mens fritidsfiskeredskaber typisk afleveres på den kommunale genbrugsplads og indgår sammen med andet plastaffald i genbrugspladsernes sædvanlige affaldshåndtering. Havnene og vodbinderierne deponerer enten de udtjente fiskeredskaber eller sælger dem videre til private virksomheder, som omdanner de udtjente fiskeredskaber til råmaterialer, der anvendes i produktionen af nye produkter. Interviewede interessenter estimerer, at op mod 40-50 procent af den indsamlede mængde af udtjente fiskeredskaber deponeres. Det er på nuværende tidspunkt ikke opgjort nøjagtigt, hvor stor en andel af de udtjente fiskeredskaber der deponeres. Fiskeredskaber forbrændes som udgangspunkt ikke, da forbrændingsprocessen er svær at kontrollere, fordi fiskeredskabernes forskellige indholdsdele har forskellige brændværdier, varmeledning mv”

Foruden erhvervsfiskerne var der i 2018 cirka 190.000 borgere med lystfisketegn og cirka 30.000 med fritidsfisketegn. Lystfiskere må kun anvende håndfiskeredskaber som fiskestang, pilk og harpun. Der er ingen begrænsninger for, hvor mange af disse fiskeredskaber en lystfisker må anvende og således ingen information om, hvor mange af disse fiskeredskaber der anvendes i Danmark. Fritidsfiskere må anvende de samme fiskeredskaber som lystfiskere samt krogliner med 100 kroge, garn, ruser og tejner. Hver fritidsfisker må

maksimalt anvende seks fiskeredskaber ad gangen, hvoraf maksimalt tre må være garn med en samlet maks-længde på 135 meter. Det betyder, at det samlede antal danske fritidsfiskere i 2018 kunne anvende 0-90.000 garn og 0- 180.000 af de andre fiskeredskaber. Det er ukendt, i hvilken grad de forskellige fiskeredskaber anvendes i det danske fritidsfiskeri

Miljø og Fødevarerministeriet 2020, s18, 22 & 23

Generelle opmærksomhedspunkter forbundet med at designe og implementere udvidet producentansvar

Det er en kompleks opgave at designe og implementere det udvidede producentansvar, da der er behov for at træffe mange beslutninger, der påvirker både design, implementering og den mulige konsekvens dette har for økonomiske operatører. Miljø og Fødevarerministeriet har, i 'Udvidet producentansvar på fiskeredskaber - Analyse af mulige organiseringsmodeller i Danmark, Definition af producent af fiskeredskaber' selv fremlagt bekymring omkring følgende aspekter:

1. Grænseværdier:

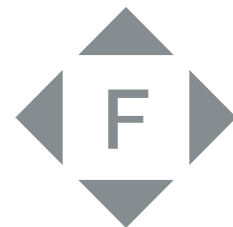
- Skal der fastsættes grænseværdier for, hvem der omfattes af producentansvaret?
Ja, der bør fastsættes grænseværdier for hvilke virksomheder der er omfattet af producentansvaret efter vores mening. Dette kan f.eks. fastsættes ved en bagatelgrænse i markedsførte mængder pr. år.
- Overvejelse af markedsandele kan bruges, så mindre aktører måske undtages.
Ja se ovenstående.

2. Placering af producentansvaret:

- *Hvem i værdikæden skal præcist defineres som producenter i producentansvaret?*
Vi mener at juridiske entiteter som tilgængeliggør fiskeredskaber (hvilket bør nærmere defineres) skal defineres som producenter på det nationale marked.
- Finansiell byrde, der følger med producentansvaret, kan påvirke markedets dynamik og struktur.
Det er vi enige i, blandt andet risikoen for at platformssalg fra producenter som ikke deltager i EPR, øger deres markedsandele betragteligt, med risiko for en høj grad af free-riding.

3. Omfang af producentansvaret:

- Hvad angår hvilke produkter, der skal omfattes af producentansvaret?
Begrebet bør defineres nærmere herunder grænseværdier for indhold af plast.

- Overvejelse af at indsnævre eller udvide omfanget for at undgå skævvridning af incitamenter blandt aktørerne.

Dette er absolut en af de vigtigste aspekter af implementering af udvidelsen af producentansvar til at omfatte lystfiskeriudstyr, da en skævvridning eventuelt kan negativt influere hovedmålet: nemlig at sikre mindre marint plastaffald.

Sammenfatning af argumenter

1. **Scopet for "fiskeredskaber"**: Det fremgår, at definitionen af fiskeredskaber der indeholder plast, er bred, hvilket kan medføre uklarheder og potentielt uintenderede konsekvenser. Dette understreger behovet for en mere præcis definition for at undgå inkludering af produkter, der utilsigtet falder ind under lovforslagets rammer.
2. **Levetid og kompositprodukter**: Udkastet behandler ikke direkte spørgsmålet om, hvor stor en andel af et produkt, der skal være fremstillet af plast, før det falder ind under lovforslagets definitioner. Det er derfor vigtigt at klargøre denne grænse for at sikre, at lovforslagets hensigter opfyldes korrekt.
3. **Bemyndiget repræsentant i EU**: Kravet om at udnævne en bemyndiget repræsentant i andre EU-medlemsstater for producenter af lystfiskeriudstyr kan hæmme den frie bevægelighed af produkter og er dermed problematisk. Dette krav, som er en del af EU's direktiv, bør genovervejes for at lette byrderne for producenter.

Dette skal desuden ses i lyset af [følgende sag](#):

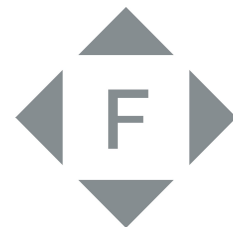
The EU infringement procedure against France

On 15 February 2023, the EU Commission launched an infringement procedure against France by sending it a formal notice regarding these labelling requirements for recycling of household products.

The infringement procedure is laid out in Articles 258 to 260 of the Treaty on the functioning of the EU ("TFUE") and is initiated by the EU Commission when it considers that a Member State has failed to fulfil its obligations under the EU treaties.

In the case at hand, the Commission considers that the French authorities:

- have not conducted a sufficient analysis of the **proportionality** of their policy choice in light of the EU principle of free movement of goods and
- are in breach of the **notification obligations** under the Single Market Transparency Directive (Directive no. 2015/1535).

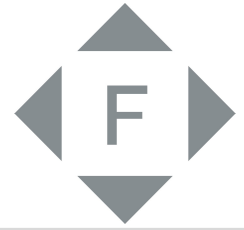

4. **Tilbageagningsordninger:** Udkastet foreslår implementering af separate affaldsstrømme for lystfiskeriudstyr primært som Tilbageagningsordninger. Affaldet bør følge de allerede eksisterende affaldsstrømme som kommunalt håndteres og producenter bør pålægges afgift på baggrund af dette. Alternativt anbefales at overveje en obligatorisk branchebestemt kollektiv Tilbageagningsordninger for at effektivisere processen og reducere den administrative byrde for producenter.
5. **Rapportering af mængder:** Kravet om rapportering af tilbagetagne mængder på producentniveau anses for at være disproportional belastende. En genovervejelse af disse krav, med fokus på forenkling og reduktion af den administrative byrde, anbefales. Dette bør implementeres via brug af toldkoder der i forvejen registrerer mængder af importeret materiel.
6. **Producentbegrebet:** Der er uklarhed omkring definitionen af en producent i lovforslagets kontekst. For at undgå kompleksitet og administrative udfordringer ved opsamling og rapportering, bør der søges klarhed i producentbegrebet og overvejes simplificering af rapporteringskravene.
7. **Lystfiskeriets påvirkning:** Det understreges, at lystfiskeriets miljøpåvirkning er minimal sammenlignet med erhvervsfiskeriet. Det er derfor vigtigt at tage højde for denne forskel og ikke unødigt belaste lystfiskerisektoren med krav, der er mere relevante for erhvervsfiskeriet.

Som nævnt indledningsvist er der ingen evidens for at lystfiskeriet har en påvirkning der kræver handling for at løse denne problematik.

Vi opfordrer til, at disse pointer tages i betragtning ved den videre behandling af lovforslaget, for at sikre en fair, effektiv og målrettet implementering af producentansvarsordningerne for fiskeredskaber der indeholder plast.

Afslutningsvis tilslutter Fairpoint Outdoors A/S sig, tilstadigvis, til "Samarbejdsforum for fiskeredskaber, der indeholder plast (SAF)" nedenstående pointer:

- At ansvar for den videre affaldsbehandling af det indsamlede affald følger den organisering og snitflade mellem producenter og kommuner, som fastlægges i det udvidede producentansvar for emballage, da der derved opnås synergi, så både det praktiske og administrative arbejde reduceres mest muligt;
- At der er tale om en ren finansiel ordning, hvor producenterne afholder de nødvendige omkostninger til affaldshåndtering og ikke selv udfører operationelle opgaver med indsamling og affaldshåndtering;
- At der udvikles en betalingsmodel, således at der sker en fordeling af udgifterne mellem producenter afhængig af den enkelte producents årlige markedsførte mængde redskaber i Danmark og dermed markedsandel. Betalingen skal dække kommunernes omkostninger til indsamling og affaldshåndtering og opgøres som et årligt betalingsbidrag (kr. pr. kg markedsført mængde);
- At det administrative set-up omkring producentansvaret for fiskeredskaber med hensyn til producentregister, indberetning af data mv. i videst muligt omfang følger det, som etableres for producentansvar for emballage, da de administrative systemer for de to producentansvar med fordel kan tænkes sammen. Dette med baggrund i, at producenter for lystfiskeredskaber i meget stor udstrækning også vil være omfattet af det udvidede producentansvar for emballage. Det skal være så enkelt som muligt for virksomhederne ift. fx indberetning af data om markedsførte og indsamlede mængder for både fiskeredskaber og emballage;

Samarbejdsforum for fiskeredskaber, der indeholder plast (SAF), 2021

Som nævnt indledningsvis er det vores fælles fornemmeste opgave at sikre at vores fælles miljø bevares, beskyttes og bruges korrekt - Fairpoint Outdoors A/S har et stærkt ønske om at deltage i denne videre udvikling, men, som fremlagt, ses flere skadelige aspekter af det fremlagte udkast som muligvis kan have modsatrettede og uønskede konsekvenser. Det forventes derfor at disse aspekter tages til genovervejelse for at sikre vores fælles fremtid.

Med venlig hilsen / Best regards

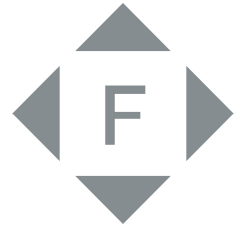

Thomas Sanotra

COO

Fairpoint Outdoors A/S, Gydevang 4, 1., 3450 Allerød, Denmark

tsa@fairpoint.dk | Phone: +45 4810 3800 | Direct: +45 2181 1916 | www.fairpoint.dk

Miljøministeriet
Departementet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

Mail: mim@mim.dk
Kopi: diska@mim.dk

Nordensvej 3, Taulov
DK - 7000 Fredericia

Platanvej 12, 1.
DK - 1810 Frederiksberg C

Tlf. +45 70 10 40 40
Fax. +45 75 45 19 28

cvr.nr. 45 81 25 10
mail@dkfisk.dk
www.dkfisk.dk

9. februar 2024

Ref.: CSS

Høring over bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast (Journalnummer 2022 – 13095)

Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation (herefter benævnt "DFPO") har den 20. december 2023 modtaget ovennævnte høring.

DFPO anerkender formålet bag den nye bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast. Det er vigtigt at beskytte miljøet og sikre bæredygtighed i fiskerisektoren. Dog skal vi udtrykke en vis uforståenhed overfor indførelsen af et nyt regelsæt og regime, når der eksisterer et velfungerende system til indsamling af fiskeredskaber i de danske havne.

DFPO er grundlæggende bekymret for de potentielle ekstra omkostninger, som kan blive overvæltet til fiskerne som følge af bekendtgørelsesudkastet. Det er vigtigt for DFPO, at det så vidt muligt sikres, at reguleringen ikke unødigt belaster fiskerisektoren, som allerede opererer under pressede økonomiske forhold. Det er vort håb, at de trods alt ganske vide rammer i bekendtgørelsesudkastet vil bidrage til, at der etableres et omkostningseffektivt system.

Nedenfor fremgår DFPOs bemærkninger til konkrete bestemmelser i bekendtgørelsesudkastet.

DFPOs bemærkninger

Ad § 4, § 12, § 17, § 25 og § 40 mv.

Af en række paragraffer i bekendtgørelsesudkastet kan DFPO læse, at producenterne allerede bliver pålagt pligter i 2024, herunder pligt til at registrere sig i Dansk Producentansvar senest 1. juni 2024, indberetning af markedsførte mængder fiskeredskaber i forbindelse med registrering ved Dansk Producentansvar. Derudover bliver producenter forpligtede til at stille sikkerhed og betale administrationsgebyr allerede i 2024.

DFPO opfordrer til en revision af tidsplanen med henblik på at give tilstrækkelig tid til at producenterne kan forberede og implementere de nødvendige ændringer.
Herunder anbefaler DFPO, at de paragraffer, der forpligter producenterne tidligst finder anvendelse fra 2025.

Ad § 10, stk.1

I bekendtgørelsesudkastet stilles der krav om, at en producent, som er etableret i Danmark, og som sælger fiskeredskaber, der indeholder plast, i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

Det er DFPOs vurdering, at dette krav kan betyde en række af administrative og praktiske udfordringer og dermed unødvendige omkostninger. DFPO skal på den baggrund foreslå at § 10, stk. 1, bortfalder.

Med venlig hilsen

Camilla Saager Steensig

Juridisk Konsulent

Danmarks Fiskeriforening PO

9. februar 2024

Høring vedr. bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast

Plastic Change takker for muligheden for at indgive høringssvar til udkastet til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast. Udkastet til bekendtgørelsen har til formål at implementere kravene i engangsplastdirektivet om reduktion af visse plastikprodukters miljøpåvirkning samt de generelle minimumskrav til udvidet producentansvar i affaldsdirektivet.

Vi støtter det overordnede formål om at indføre udvidet producentansvar efter "forureneren betaler"-princippet. Det er kun rimeligt, at producenter bærer det finansielle og organisatoriske ansvar for affaldshåndtering af deres produkter.

Vi støtter også indførelsen af graduerede finansielle gebyrer. Disse skal gerne påvirke producenterne designfase, således at de i højere grad designer fiskeredskaber, der er holdbare og reparerbare, og som kan genbruges og genanvendes på højt niveau. En tilføjelse til disse kriterier bør være, at producenterne skal søge at udforme fiskeredskaber, der afgiver mindst mulig mikroplastik, både ved slid i brugsfasen og hvis de ender som affald i havet. Det er desuden vigtigt, at de graduerede bidrag fastsættes på et niveau, som vil gøre en reel forskel hos producenterne, og de skal derfor ikke sættes for lavt.

Vi ser positivt på, at der i udkastet til bekendtgørelsen bliver stillet krav om indsamling og tilbagetagning af udtjente fiskeredskaber, da dette forhåbentlig vil mindske risikoen for, at de ender som affald i havet. Tabte fiskeredskaber er en stor kilde til plastikaffald i miljøet, hvor de forurener med både mikroplast og kemikalier til stor skade for miljøet og havnaturen. Plastikredskaberne ophober sig i havmiljøet og nedbrydes ekstremt langsomt. Særligt de såkaldte spøgelsesnet er skadelige for havets biodiversitet, da blandt andet fisk, krebsdyr, havfugle og havpattedyr kan blive fanget i dem mange år efter, at de er tabt. Mikroplastik fra de tabte fiskeredskaber bidrager også til kemikaliefurening, som vi allerede har overskredet jordens grænser for mængden af, og som derfor er en trussel for hele vores eksistens. Desuden er mikroplastik dokumenteret i fødekæden fra havdyr til mennesker, hvor det er påvist i vores kroppe.

Når fiskeredskaber af plastik ender i havet, har det altså store konsekvenser for både havmiljøet, havets dyr og os mennesker. Vi mener derfor langt fra, at et udvidet producentansvar på fiskeredskaber af plast er tilstrækkeligt til at løse problemet med fiskeriaffald i havet. Både i Danmark og globalt ligger der allerede enorme mængder plastikaffald, som stammer fra fiskeriet. Ifølge tal fra EU Kommissionen udgør mistet fiskegrej næsten en tredjedel af al affald i havet, og det estimeres at vokse med 11.000 tons årligt. Fiskerirelateret affald skyller også op på strandene, hvor det udgør ca. 27% baseret på optællinger af affald. I danske farvande findes der anslået 49.000 mistede spøgelsesnet, og særligt Limfjorden er hårdt ramt.

Derfor bør man ud over et producentansvar også sætte mere ind med oprydning af de net, der allerede ligger i danske farvande. Vi er klar over, at der blev afsat en pulje til dette i 2022, men vi mener langt fra dette er tilstrækkeligt til at løse problemet i en dansk kontekst.

Man bør desuden gøre det lettere at indberette mistede net, ligesom man fra myndighedernes side bør afsætte flere resurser til løbende oprydning af det mistede fiskegrej. Her kan man med fordel lade sig inspirere af Norge, som har en langt mere grundig indsats for at undgå fiskeredskaber i havet, herunder en bedre model for indrapportering.

Derudover vil vi opfordre til, at Danmark arbejder for at sikre, at det udvidede producentansvar for fiskeredskaber i plast ikke kun indføres i dansk eller EU-kontekst, men også bliver en del af FN's globale plastiktraktat.

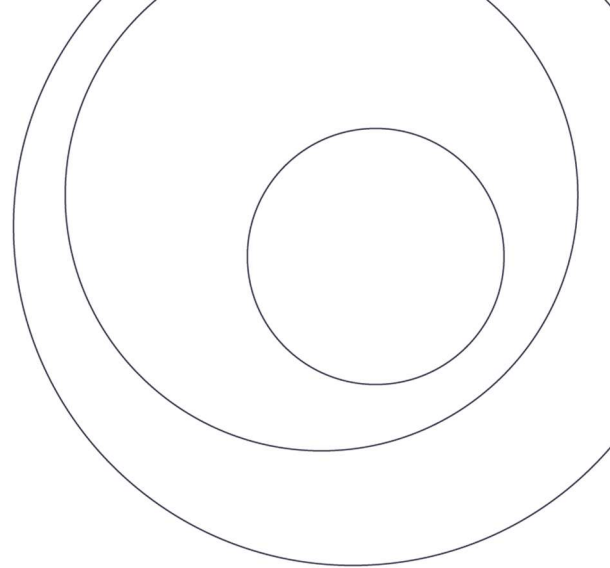
Vi står til rådighed, hvis I ønsker at drøfte høringsvaret nærmere.

Med venlig hilsen

Malene Høj Mortensen

Politisk Chef i Plastic Change

Mail: mhm@plasticchange.org

6. februar 2024

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast

Tak for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

DPA har følgende bemærkninger:

DPA kan konstatere, at udkastet til bekendtgørelsen, der skal regulere producentansvaret for fiskeredskaber, lægger sig mere op ad WEEE-bekendtgørelsen end indholdet af den bekendtgørelse, som forventeligt kommer til at regulere producentansvaret for emballage.

Generelt opfordrer DPA til, at der tilstræbes en høj grad af harmonisering af producentansvarsreglerne for emballage og fiskeredskaber, da disse skal implementeres i det samme nye IT-system. Det vil skabe forvirring for de producenter, der har flere producentansvar, hvis der ikke er ensartethed i reguleringen.

§ 2 - Definitioner

Nr. 4 - DPA forudser, at der vil blive behov for en mere præcis definition af, hvad der ligger i begrebet "slæbende fiskeredskaber", når DPA skal træffe afgørelser om, hvorvidt et produkt er "erhvervsfiskeredskaber". DPA foreslår på den baggrund, at der laves en udtømmende liste med eksempler på "slæbende fiskeredskaber".

Nr. 6 - Ordene "biologiske havressourcer" er anvendt to steder i § 2, nr. 6. Hvad indeholder disse ord? Er tang fx en "biologisk havressource", eller skal der være tale om levende væsener, fx muslinger?

Nr. 15 - "Plast" er også defineret i udkastet til registerbekendtgørelsen (producentansvar for emballage)(§ 2, nr. 7) med en henvisning til definitionen af plast i bekendtgørelsen om forbud mod markedsføring af visse engangsplastprodukter m.v. og om mærkning af visse engangsplastprodukter. Kan det skabe forvirring for producenterne, at der i de to bekendtgørelser henvises til to forskellige lovgrundlag?

Nr. 16a - Hvilke producenter er "ikke-industrielle" producenter? DPA foreslår, at dette defineres nærmere i bekendtgørelsen.

Nr. 21 – Vi foreslår, at der i definitionen af et udtjent fiskeredskab henvises til definitionen af et fiskeredskab i nr. 6 med henblik på at undgå forvirring om, hvorvidt der er tale om to forskellige typer fiskeredskaber.

§ 4 – Registrering af producent/bemyndiget repræsentant

DPA ønsker, at det i § 4, stk. 1, tydeliggøres, at alle producenter skal registrere sig i registret. En EU-producent skal fx altid registrere sig i registret. (I forbindelse med registreringen skal en EU-producent anmode en dansk virksomhed om at være bemyndiget repræsentant, og denne bemyndigede repræsentant skal herefter færdiggøre registreringen af EU-producenten ved bl.a. at udfylde virksomhedsoplysninger om sig selv).

DPA foreslår, at dette løses ved, at "eller" erstattes med "og evt."

Hertil foreslår DPA, at "senest" i § 4, stk. 1, erstattes med "inden", hvorved sidste dag i perioden ikke vil være den første dag i en måned, men den sidste. Alternativt kunne "1. juni 2024" erstattes med "31. maj 2024", hvilket flugter med formuleringen § 4, stk. 1, i udkastet til registerbekendtgørelsen (producentansvaret for emballage).

§ 10 – Udnævnelsen af repræsentanter ved salg i andre EU-medlemsstater

DPA foreslår, at der i denne bestemmelse henvises til, at registreringen skal ske i producentansvarsregistret, jf. bilag 1, pkt. 6.

§ 12 ff. – Tildeling/sikkerhedsstillelse

DPA skal inden for kort tid stå for 15 tildelinger. Det er derfor af afgørende betydning, at tildelingerne automatiseres, og at producentansvarsreglerne harmoniseres.

Tildeling, sikkerhedsstillelse og over-/underindsamling

Når DPA laver en tildeling, laver vi en geografisk tildeling til de producenter/kollektive ordninger, der er store nok til at få tildelt et geografisk område, hvorfra de skal indsamle affald, og en finansiell tildeling til de producenter, der ikke er store nok. De små producenter forpligtes ikke til at indsamle affald, men til at stille individuel sikkerhed.

De store producenter, der har fået en geografisk tildeling, vil derfor være forpligtede til at hente mere affald, end hvad de mængdemæssigt er blevet tildelt. Derfor skal den individuelle sikkerhedsstillelse fra de små producenter, der ikke er forpligtede til at indsamle affald, bruges til at kompensere de store producenter. Dette skal ske, uagtet hvor meget affald de små producenter selv har indsamlet. Det er derfor vigtigt, at compensationen i form af den individuelle sikkerhedsstillelse holdes adskilt fra den over-/underindsamling, som de små producenter eventuelt selv måtte have. En evt. over-/underindsamling vil blive modregnet i den mængde, som producenten står til at skulle få tildelt ved næste tildeling.

Hertil ønsker DPA, at den individuelle sikkerhedsstillelse, der skal stilles af de små producenter, ændres til at være et "håndteringsgebyr", som det forventeligt vil ske på producentansvaret for emballage, så sikkerhedsstillelsen udbetales tidligt som compensation til de store producenter med en geografisk tildeling.

Generelt om tildeling og sikkerhedsstillelse

Uanset hvor lang tildelingsperioden er, findes der ikke indberettede realiserede mængder til fastlæggelse af tildelingen i den første tildelingsperiode. Derfor må denne alene skulle baseres på forventede markedsførte mængder. Sikkerhedsstillelsen skal stilles umiddelbart før, at tildelingen træder i kraft – ligesom vi gør på de øvrige producentansvar.

§ 13, stk. 3 – Afleveringssted udpeget af en producent

Efter § 13, stk. 3, nr. 2, kan producenten udpege et sted, hvortil slutbrugeren kan aflevere udtjente fiskeredskaber. Vi har modtaget en del spørgsmål herom i relation til andre producentansvar: Hvor kan dette sted være? Er der krav til placeringen? Kan det fx være i et andet land? Hvor tæt på slutbrugeren skal denne plads være?

På denne baggrund foreslår DPA, at eventuelle krav til placeringen kommer til at fremgå af bekendtgørelsen.

Det kan i den forbindelse nævnes, at bilskrotbekendtgørelsens § 29, stk. 1, nr. 2, fx indeholder en bestemmelse om, at en oplagringsplads til udtjente køretøjer højst må ligge 50 km fra salgsstedet.

§ 14 – Havnes overdragelse af affald

Det fremgår af § 14, stk. 1, at en havn *kan* overdrage udtjente erhvervsfiskeredskaber til producenter med en geografisk tildeling.

DPA kan af sætningens ordlyd udlede, at det skal være frivilligt for en havn, om de vil overdrage affaldet til producenter med en geografisk tildeling. DPA er af den opfattelse, at der bør stå "skal" i stedet for "kan". Vi ser ikke, hvordan producenterne – med geografisk tildeling – ellers skal kunne opfylde deres tilbagetagningspligt, hvis de ikke får overdraget affaldet. Hertil vil en løsning, baseret på at havnen kan overdrage affaldet til andre end producenterne, kunne resultere i massive underindsamlinger og udfordringer omkring, hvem der skal tilvejebringe data om affaldet til DPA.

§ 15 – Kollektive ordningers registreringsoplysninger

Det er vigtigt, at det kommer til at fremgå af bestemmelsen, at en kollektiv ordning også skal angive, om de (for alle deres medlemmer) ønsker at benytte sig af samfakturering eller ej.

§ 16 – Producentens ophør

DPA foreslår, at § 16, stk. 1, deles op i tre situationer.

1: En producent, som er medlem af en kollektiv ordning, ophører

Hvis en producent i en kollektiv ordning fx går konkurs, er vi af den opfattelse, at der ikke skal ske noget, da ophøret ikke rykker på den kollektive ordnings ansvar for de tildelte mængder. Da sikkerhedsstillelsen forventeligt vil ske i form af en anfordringsgaranti, vil det være en meget kompliceret proces, der skal etableres for at få pengene ført tilbage til den kollektive ordning.

2: En producent med en geografisk tildeling (som ikke er medlem af en kollektiv ordning) ophører

Vi forudsætter, at de øvrige aktører ikke vil være indforstået med, at der skal laves en ny tildeling, men vi anerkender, at løsningen på dette problem er vanskelig, og at der i denne situation nok er behov for, at der laves en ny tildeling.

3: En kollektiv ordning med en geografisk tildeling ophører

DPA er enig i, at der i denne situation vil skulle laves en ny tildeling. Den ophørte kollektive ordnings mængder vil skulle fordeles forholdsmæssigt på de øvrige producenter/kollektive ordninger, der har fået en geografisk tildeling, set i forhold til størrelsen på andelen af deres nye tildeling.

DPA foreslår, at det alene skal være muligt at frigive sikkerhedsstillelse til de producenter/kollektive ordninger, der dækker omkostninger i den periode, hvor den ophørte virksomhed ikke har varetaget sine indsamlingsforpligtelser. Resten af sikkerhedsstillelsen må skulle frigives til en evt. kurator. Dette forslag skal ses i lyset af, at de øvrige producenter vel ikke må blive beriget og få flere penge, end hvad der er af udgifter, der skal dækkes.

§ 17, stk. 2 – Perioden producenter markedsfører erhvervsfiskeredskaber (sikkerhedsstillelse)

Det fremgår af bestemmelsen, at producenter, som markedsfører erhvervsfiskeredskaber i perioden 31. marts 2024 til 31. december 2024, skal stille sikkerhed.

DPA er af den opfattelse, at datoerne for denne periode bør ændres.

31. december 2024 bør ændres til 31. maj 2024, da dette er datoen, hvor DPA trækker data ud til beregning af tildeling/sikkerhedsstillelse.

§ 18 – Tilbageagningsfaktoren mangler

DPA kan hverken beregne tildeling eller sikkerhedsstillelse uden tilbageagningsfaktoren. DPA foreslår derfor, at der indsættes et nr. 3 eller 4 i stk. 2-4, der beskriver, at tilbageagningsfaktoren også skal indgå i beregningen af sikkerhedsstillelsen.

Tilbageagningsfaktoren anvendes til at beregne den tildelte mængde ved at multiplicere markedsført mængde med tilbageagningsfaktoren. Det er den tildelte mængde, der multipliceres med omkostningsfaktoren (prisen) for at finde frem til sikkerhedsstillelsen. (Tilbageagningsfaktoren udregnes ved at dividere de samlede indsamlede mængder med de samlede markedsførte mængder).

Herudover ønsker DPA, at tilbageagningsfaktoren årligt godkendes af Miljøstyrelsen, og at dette skrives ind i bekendtgørelsen.

For så vidt angår stk. 3 beregner vi ikke tildeling for nye producenter (som påbegynder at markedsføre erhvervsfiskeredskaber) det første år. Derfor skal der heller ikke beregnes sikkerhedsstillelse. Denne kategori af producenter bliver først tildelt andet år, hvor der også vil blive beregnet en sikkerhedsstillelse, der svarer til den tildeling, som de får.

For så vidt angår stk. 4 skal sikkerhedsstillelsen også baseres på tildelingen inkl. de såkaldte free-rider mængder, som producenten måtte have indberettet på registreringstidspunktet.

§ 20, stk. 1 – Fritagelse for at stille sikkerhed

Det følger af § 20, stk. 2, at DPA skal træffe afgørelse om producenternes fritagelse efter stk. 1, når producenternes samlede markedsandel i den kollektive ordning udgør mindst 25% af den samlede markedsførte mængde af erhvervsfiskeredskeer.

Da den første sikkerhedsstillelse kun kan udregnes ud fra den samlede *forventede* markedsførte mængde, foreslår DPA, at dette tilføjes i bestemmelsen – eller i en særbestemmelse, så DPA får det fornødne lovgrundlag til at kunne udregne den første sikkerhedsstillelse.

§ 22 – Frigivelse af sikkerhedsstillelse til producenten

Det fremgår af § 22, stk. 1, at DPA frigiver sikkerhedsstillelsen, når producenten har dokumenteret, at de tildelte udtjente erhvervsfiskeredskeer er tilbagetaget og særskilt håndteret.

Dette kan føre til, at en producent ophører sin indsamling for tidligt, med henvisning til at de har indsamlet den "teoretisk" tildelte mængde. Dette er ikke hensigtsmæssigt.

De tildelte mængder svarer aldrig til de mængder, der reelt indsamles. Da producenterne ikke kan vide hvilken mængde, der præcis skal indsamles, før tildelingsperioden er slut, er det DPA's opfattelse, at sikkerhedsstillelsen først bør frigives ved tildelingsperiodens afslutning.

§ 25 – Indberetning af markedsførte mængder

Da DPA skal anvende de forventede markedsførte mængder til at udregne årsgebyrer for begge kategorier af fiskeredskeer – også "Øvrige fiskeredskeer", skal § 25, stk. 1, ikke alene vedrøre erhvervsfiskeredskeer, men alle kategorier af fiskeredskeer.

For så vidt angår stk. 4 om "free-rider mængder" bemærkes det, at det i producentansvaret for WEEE er muligt for producenterne at indberette free-rider mængder op til fem år tilbage i tiden.

§ 26, stk. 1 – Ændringer i indberetning (rettespor)

Det skal ikke være muligt at rette i indtastede free-rider mængder. Derfor ønsker DPA, at henvisningen til § 25, stk. 4, slettes i § 26, stk. 1, 1. linje.

§ 26, stk. 2 – Ændringer i indberetning med henblik på reduktion af markedsførte mængder

Producentansvaret for fiskeredskeer kommer til at indgå i det nye producentansvarsregister, som primært er udviklet ud fra de bestemmelser, som vi forventer kommer til at gælde for producentansvaret for emballage.

Da det først forholdsvist sent i forløbet blev afklaret, at ændringer i indberetning med henblik på reduktion af markedsførte mængder skal medtages i det nye IT-system, der skal håndtere de nye producentansvar, herunder fiskeredskeer, vil disse mængder ikke kunne indtastes ved den forventede åbning af registret den 1. april 2024.

§ 30, stk. 1 – Forpligtelser en kollektiv ordning kan overtage for producenter

DPA har fortolket enslydende bestemmelser i andre producentansvarsregler således, at en producent enten kan håndtere sit producentansvar individuelt eller lade en kollektiv ordning håndtere de forpligtelser, som producenten har i medfør af producentansvaret.

Dette er i øvrigt i overensstemmelse med pkt. 14, sidste sætning, i affaldsdirektivets præambel, der har følgende ordlyd: *"Producenter af produkter kan opfylde forpligtelserne under ordningen for udvidet producentansvar individuelt eller kollektivt."*

På denne baggrund har DPA konstrueret det nye producentansvarsregister efter samme devise: Producenten håndterer enten producentansvaret individuelt eller ved at lade en kollektiv ordning overtage de forpligtelser, som producenten måtte have i medfør af producentansvaret. IT-systemet vil ikke kunne håndtere en situation, hvor en kollektiv ordning ønsker at vælge nogle forpligtelser til og andre fra.

Herudover kan vi se, at § 30 ikke indeholder et punkt om, at kollektive ordninger kan overtage forpligtelsen for producenter til at betale registreringsgebyrer eller årsgebyrer. Er dette en forglemmelse?

§ 30, stk. 3 – Kollektive ordninger

DPA går ud fra, at "eller" i stk. 3 skal slettes og erstattes med "og".

DPA har ikke mulighed for at administrere dette, da sikkerhedsstillelsen jo ikke er reelle penge, vi kan udbetale, men en garanti, der er stillet.

DPA er af den opfattelse, at det oftest er en tvist mellem parterne, der udgør årsagen til, at en producent forlader en kollektiv ordning. DPA er derfor af den opfattelse, at der er tale om et kommercielt anliggende, som ikke bør involvere DPA, og at den kollektive ordning selv må sikre sig mod, at en producent forlader deres ordning i utide.

§ 39 – Opkrævning af gebyr pr. anvendt time

§ 39, stk. 1, nr. 5, henviser til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter. DPA går ud fra, at der er opmærksomhed på, at denne bekendtgørelse ophæves og erstattes med bekendtgørelsen om oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter (som endnu ikke er udstedt/trådt i kraft).

DPA foreslår, at stk. 3 formuleres generelt, så gebyropkrævningen også kan ske i forbindelse med andre tilfælde af "ekstraordinær administration" end i forbindelse med sikkerhedsstillelse.

§ 50 – Hvornår bestemmelserne træder i kraft - §§ 1 og 2

§§ 1 og 2 fremgår ikke af de oplistede bestemmelser, der træder i kraft d. 31. marts 2024 efter § 50, stk. 2. Er dette en forglemmelse?

Funktionen – ikke anvendelsen – er afgørende for, om et fiskeredskab er omfattet af producentansvaret

DPA foreslår, at det i bekendtgørelsen tydeliggøres, at det i vurderingen af, hvornår et fiskeredskab er omfattet af producentansvaret, er funktionen – og ikke anvendelsen – af fiskeredskabet, der er afgørende. Ligesom det er tilfældet for de øvrige producentansvar.

Data fra Miljøstyrelsen og de kollektive ordninger

DPA kan ikke lave tildeling/sikkerhedsstillelse uden at have modtaget data om indsamlede mængder pr. havn fra Miljøstyrelsen (ADS) samt omkostningssatser. Vi ønsker på den baggrund, at det fremgår af bekendtgørelsen, hvilke data og i hvilket dataformat Miljøstyrelsen skal levere til DPA samt en frist for, hvornår data senest skal være DPA i hænde. Vi foreslår, at fristen sættes til 1. april årligt.

Kollektive ordninger – godkendelsesordning

DPA ønsker at få afklaret, hvornår godkendelsesordningen for kollektive ordninger skal gælde fra og at få fastlagt, hvad indholdet af godkendelsesordningen nærmere skal være. Baggrunden herfor er, at vi skal have den fornødne tid til at implementere ordningen i vores IT-system.

Inaktivering og kollektive ordninger

DPA ønsker på ny at henlede opmærksomheden på DPA's bemærkninger i vores høringssvar til udkastet til registerbekendtgørelsen (producentansvaret for emballage) af 13. juni 2023 om, at manglende iagttagelse af producentansvaret bør medføre inaktivering, og bemærkningerne om, at der er udeladt væsentlige punkter i bekendtgørelsen om, hvad de kollektive ordninger skal sikre.

Opbygningen af bekendtgørelsen

DPA foreslår, at bestemmelserne om indberetning placeres inden bestemmelserne om tildeling og sikkerhedsstillelse.

Afsluttende bemærkninger

Vi håber, at ovenstående bemærkninger er fyldestgørende.

I det tilfælde I ønsker en uddybning eller har spørgsmål i øvrigt, er I meget velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen

Dansk Producentansvar S/I

Danielle Brisson Berggreen
Jurist, Udviklingsafdelingen

Til: Miljøministeriet
mim@mim.dk
cc: diska@mim.dk

Journal nr.: 2022 - 13095

Notat

Høringsvar vedr. udkast til bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast

Lemvig, 6. februar 2024

Afsender:
Plastix A/S, Hans Axel Kristensen, CEO & Peter Buhl, Input Manager

1. Indledning

Indledningsvis skal vi fra Plastix A/S kvittere for muligheden for at kommentere på udkastet til "Bekendtgørelsen om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast".

2. Generelt om Plastix og Plastix' interesse i at fremsende høringssvar

Plastix er et globalt anerkendt plastgenanvendelses- & behandlingsanlæg for affaldsplastfibre. I dag proceserer Plastix primært plastaffaldsfibre fra den maritime industry, således fiskenet og reb.

Med baggrund i udviklingen af Plastix's unikke recycling-teknologi for plastaffaldsfibre, fiskenet og reb, har vi mere end 10 års erfaring med genanvendelsesmuligheder for netop maritime plastaffaldsfibre.

Særligt er Plastix anerkendt for at have udviklet om omfattende leveringsrapport (Delivery & Climate Impact Report) per modtagne affalds-leverance, som i detaljer dokumenterer:

1) Bruttovægt på modtaget plastaffaldsfibre, 2) Andel af ikke-proceserbart & genanvendeligt affald, 3) Fugtprocent og slutteligt den beregnet 4) Netto modtaget plastaffaldsfibre til genanvendelse. På rapporten er ydermere beregnet en opgørelse over de indirekte klima-påvirkninger af at have sendt plastaffaldsfibre til Plastix.

Generelt skal det præciseres, at maritime (fiske-)net og -reb alle består af plastfibre, et monofilament, på størrelse med et hår, som er spundet til et reb i alle mulige størrelser, og som derefter designes til et fiskenet målrettet specifikke anvendelsesbehov og -områder.

Plastix håndterer ikke net og reb fra lyskiskeri, og påtænker ej heller at gøre dette.

3. Generelle observationer og Plastix's anbefalinger

Nedenfor præsenteres Plastix's generelle observationer og anbefalinger til hvad udvidet producentansvar bør indeholde, idet bemærkes at Plastix' anbefalinger er afgrænset til alene at omhandle maritimt plastfiberaffald:

1. En stor del af de i dag anvendte maritime fiskenet og reb er ikke designet til genanvendelse, idet der indgår forskellige plasttyper eller andre materialer, der ikke er let adskillelige og dermed forhindrer eller besværliggør genanvendelse. Eksempler herpå er sammenblanding af forskellige plasttyper såsom PP&PET, HDPE&PET, PP&PA eller HDPE&PA, og tillige sammenblanding af plast og andre materialer, således metalwirer, bly- eller jerntråde.
2. Det følger af SUP Direktivet og det kommende Ecodesign for Sustainable Products Regulation (ESPR) at virksomheder i EU pålægges at designe produkter til genanvendelse, således f.eks. ved brug af mono-materialer, som derved let kan adskilles ved end-of-life, og som sikrer at produkterne kan genanvendes.
3. Det må forventes at ESPR vil føre til at maritimt plastaffald også skal designes bedre og med henblik på genanvendelse ved end-of-life, således at genanvendelsesmulighederne øges over tid.
4. Imidlertid er der i dag store mængder af maritime plastprodukter, herunder især plastfiberprodukter, i omløb såvel som opmagasineret "legacy" plastaffald, som i årene fremover besværliggør genanvendelse.
5. **Plastix anbefaler** som effektivt incitament, at producenterne produktansvar udvides ved at forpligte producenterne til product-take-back systemer ved end-of-life og/eller at de skal anviser deres end-of-life maritime net og reb til en godkendt recycler, hvilket også bør informeres specifikt til deres leverandører og kunder.

6. **Plastix anbefaler** en meget høj landfill-afgift for maritimt plastaffald eller sågar et forbud, således at ejeren af maritimt affald tilskyndes til dels at indkøbe genanvendelige produkter og dels tilskyndes at finde en godkendt recycling løsning i stedet for at køre affaldet på landfill. I Norge betaler man indsamlere op til NOK 2.500/ton i Gate Fee at slippe af med brugt fiskeudstyr, herunder også maritime fiskenet og reb, og på Island er landfilling total forbudt.
7. **Plastix anbefaler** at fiskeudstyr designes således at RoHS krav opfyldes, d.v.s. indhold af tungmetaller mv. skal være under 100ppm, idet Plastix historisk har set ppm værdier på langt over 1000 ppm, som er langt over det tilladte.
8. **Plastix anbefaler**, at det såkaldte UHMWPE / DYNEMA eksplicit kategoriseres som ikke-genanvendeligt / non-recycable, idet der i dag ikke findes genanvendelses-muligheder til disse typer af plastfiberprodukter.

Herudover og i oversigtform anbefaler Plastix således at lovkrav til maritime plastfiberprodukter indeholder følgende komponenter:

9. Krav om design til genanvendelse
(Mandatory design for recyclability)
10. At maritime fiber-produkter/produktdele produceres i mono-plast-materialer
(Produce products/product parts in mono material)
11. At maritime fiber-produkter/produktdele produceres med så høj andel af genanvendt materiale som muligt
(Produce with as much recycled material as possible)
12. Mærkningsordning af maritime produkter/produktdele med tilsvarende RIC for at forbedre affaldssorteringen
(Mark products with corresponding RIC to improve waste collection)
13. Undgå coatings, trykfarver og farlige stoffer, under 100 ppm
(Avoid coatings, inks, hazardous substances, incl. heavy metals levels, i.e. below 100ppm)
14. Obligatoriske producentreturordninger (EPR), medmindre der er angivet specifikationer for udpegede genanvendelsesvirksomheder ved afslutning af produktets levetid
(Mandatory producer take-back schemes (EPR), unless specification of appointed recyclers at end-of-life)
15. Høje afgifter for land-deponi eller et reelt forbud mod deponi
(High landfill gate fees or even prohibit landfilling)

4. **Plastix's anbefaling til en eventuel "kollektive ordning"**

16. **Plastix anbefaler**, at det i en eventuel kollektiv ordning ekspliciteres, at udtjente, end-of-life erhvervfiskeredskaber, herunder maritime net og reb, affaldsfibre, sendes til en godkendt plastaffaldsfiber-recycler, samt at en sådan godkendt genanvender indgår i dialogen og ligningen om fordeling af udgifter og får adgang til økonomisk kompensation for håndtering, sortering, genanvendelse og udarbejdelse af behøring dokumentation.

Afrunding

Afslutningsvis skal det nævnes, at PLASTIX naturligvis står til fuld rådighed for yderligere spørgsmål eller kommentarer, såfremt dette måtte blive relevant.

Med venlig hilsen,

Hans Axel Kristensen
CEO
hans@plastixglobal.com
+45 2326 5090

Peter Buhl
Input Manager
peter@plastixglobal.com
+45 9244 8005

Miljøministeriet
Departementet, Cirkulær Økonomi
Sendt pr. e-mail til mim@mim.dk og diska@mim.dk

Vingsted, den 30. januar 2024

HØRINGSSVAR TIL UDKAST TIL BEKENDTGØRELSE OM UDVIDET PRODUCENTANSVAR FOR FISKEREDSKABER, DER INDEHOLDER PLAST

Der er næppe nogen, som har et højere ønske end lystfiskere om, at der ikke findes eller efterlades plast i vores natur, i vores vande eller langs vores kyster.

Lystfiskere elsker naturen og går oftest forrest for at værne om Danmarks vandmiljø. Det afspejles i titusindvis af frivillige timer lagt i lokale lystfiskerforeningers forbedringer af vandmiljøet, og når vores lystfisker-organisationer presser på i miljøpolitiske sager.

Derfor vil vi, brancheorganisationen Dansk Lystfiskeri og private lystfiskeres sammenslutning af lystfisker-foreninger, Danmarks Sportsfiskerforbund, gerne takke for muligheden for at kommentere på udkastet til bekendtgørelsen om det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

Gråspurve med kanoner

Vi er naturligvis bekendte med EU-direktivet og imødeser udrulningen, som forhåbentlig kan få en reducerende effekt på plastaffald langs kyster på europæisk plan.

På nuværende tidspunkt er vi dog undrende og skeptiske over proceduren og proportionerne, hvorved tonstunge erhvervsfiske-redskaber rent administrativt sidestilles med lystfisker-redskaber på få gram. Fra branchens side er der velvilje omkring det at tage ansvar for brug af plast i produktionen, men der er på samme tid bekymring om en administrativ byrde, som i oplægget vil ramme små producenter og detailbutikker unødigt hårdt.

Det er ikke lystfiskeres redskaber, der havner i naturen som plastaffald, når der tales om 27% fiskeredskaber i plastaffaldet langs Europas kyster. Klippekyser, som en gang var naturligt sorte og grå, er i dag desværre mange steder overvejende grønne og blå af garnrester fra erhvervsfiskeri og andet plast-affald – uden nogen relation til lystfiskeri.

Definition af lystfiskeres redskaber

I udkastet til bekendtgørelsen savner vi i §2 i høj grad en tydeligere definition af lystfiskeres redskaber. I stykke 4 defineres:

4) *Erhvervsfiskeredskaber: Slæbende fiskeredskaber, der indeholder plast, herunder trawl, not, skrab og snurrevod.*

Denne definition er tydelig og relateres udelukkende til de redskaber, som rent fysisk er i vandet for at fiske – på trods af, at der skal et stort maskineri og en del andet udstyr og elektronik til, før en søsætning af de slæbende fiskeredskaber overhovedet kan lade sig gøre i det praktiske fiskeri.

I stykke 6 defineres øvrige fiskeredskaber u hensigtsmæssigt diffust:

6) Fiskeredskab: Enhver genstand eller udstyrsdel, der anvendes til fiskeri eller akvakultur, til at spore, fange eller opdrætte biologiske havressourcer, eller som flyder på havfladen og benyttes med det formål at tillokke, fange eller opdrætte sådanne biologiske havressourcer.

Denne definition er efter vores mening utydelig og vil efterlade mange spørgsmål blandt producenter og detailbutikker. Vi foreslår en præcedens fra definitionen af erhvervsfiskeredskaber, så øvrige fiskeredskaber ligeledes præciseres som værende redskaber i vandet. Disse lystfisker-redskaber – som f.eks. fiskeline, kroge og endegrej (kunstige agn som fiskene tillokkes af og bider på) – går i tråd med tankegangen om affald og håndtering af dette, da de i lystfiskersammenhænge anses som forbrugsvarer, der slides og på et tidspunkt kasseres – modsat f.eks. fiskestænger og fiskehjul, som er langtidsholdbare og har et langt liv, der ofte ender med, at udstyret går i arv mellem lystfiskere. Som det tilsvarende mekaniske udstyr hos erhvervsfiskere.

Fiskeredskaber og specialudstyr til lystfiskere markedsføres bredt som fiskegrej, og der behøves en tydelig definition, så ikke alt fra beklædning, gummistøvler, drikkedunke, joller og andre fartøjer, til specielle opbevaringskasser, værktøj og andet på fisketuren kan forveksles med fiskeredskaber i definitionen "*Enhver genstand eller udstyrsdel, der anvendes til fiskeri*".

Definition af plast

Vi savner desuden en definition af plast i udkastet til bekendtgørelsen. Anvendelsen af bioplast er voksende, men det meste bionedbrydelige plast kan ikke genanvendes sammen med øvrigt plast ved indsamling. En tydeligere definition af plast vil f.eks. hjælpe ved udformningen af kollektive indsamlingsordninger.

Vejledning til detailbutikker

De detailbutikker, som handler med fiskegrej til lystfiskere, er ofte små virksomheder med lav bemanning og sparsomme administrative kræfter og ressourcer. Derfor har vi stor bekymring om formidlingen og udrulningen af det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast. For en detailbutik virker det ikke umiddelbart logisk, at man påtager sig et producentansvar, fordi man måske køber en lille del af sit sortiment hos en grossist i et naboland, eller fordi man har enkelte udenlandske kunder i sin webshop på årsbasis. At der af samme grund er lagt op til, at detailbutikker skal repræsenteres af agenter i de lande, hvor de muligvis har online kunder fra, virker helt urealistisk at gennemføre, og vil i øvrigt gennemhulle billedet af fri handel indenfor EU.

Reglerne er nye for alle, i ministeriet og blandt producenterne, men idet ordlyden og formuleringerne vækker så mange spørgsmål, som det er tilfældet, når administrative medarbejdere i vores organisationer forsøger at danne sig et overblik over reglerne på nuværende tidspunkt – vil de utvivlsomt blive mødt med stor frustration og opgiveness i et detailed, der slet ikke er vant til at håndtere denne type administration.

Vi vil derfor gerne opfordre til udarbejdelsen af en grundig og letforståelig vejledning til detailbutikker, så ikke regler og paragraffer brydes i uvidenhed.

Kollektiv indsamlingsordning

Dansk Lystfiskeris medlemsbutikker bakker allerede kollektivt op om indsamling af kasseret fiskebeklædning. Denne ordning er sat værk med henblik på genbrug af materialerne, der efterfølgende sys om og bliver til nye lystfisker-produkter. Eller som det desværre er tilfældet den seneste tid, bliver sendt til Ukraine som nødhjælp.

Når det gælder plast, er tilfældet dog, som allerede nævnt, at kun en meget lille del af lystfiskerens redskaber er forbrugsvarer, der bliver kasseret af den enkelte lystfisker. Det typiske vil være en slidt fiskeline, ødelagte kroge eller agn – altså det udstyr som kommer i vandet jf. vores anmodning om definition. Øvrigt udstyr beholder lystfiskeren oftest i mange år. For den enkelte lystfisker vil der derfor blot være tale om få gram i årligt plastaffald, som bør bortskaffes, under en ressourcekrævende indsamling og formidling.

Som organisationer er vi derfor stærkt tvivlende på den gode historie i, at forbrugeren skal begive sig til en detailbutik, eller andet sted væk fra hjemmet, for at indsamle så små mængder plast på producenternes vegne. Uden øvrig sammenligning vil det svare til at bede forbrugeren om at passere sin plastaffalds-container i hjemmet, for i stedet at begive sig til den nærmeste legetøjsbutik for at returnere en ødelagt Legoklods.

Brancheorganisationen Dansk Lystfiskeri er villig til at se nærmere på realisering af en kollektiv indsamlingsordning blandt lystfisker-detailbutikker, med opbakning fra de private lystfiskeres organisation Danmarks Sportsfiskerforbund – men som organisationer er vi alvorligt bekymrede for lystfiskeres anklager om unødige *“green washing”*, eller i bedste fald, blot for at blive til grin hos forbrugeren.

Med ovenstående kommentarer i mente ser vi frem til et videre samarbejde og dialog om det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

Med venlig hilsen og på vegne af
Dansk Lystfiskeri og Danmarks Sportsfiskerforbund

Peter Lyngby
Formand, Dansk Lystfiskeri